

OSNOVNA ŠOLA
LOG-DRAGOMER

ŠOLSKO LETO
2023/2024

ŠOLSKI ČASOPIS

REGAPIS

REGAPIS

Šolski časopis Osnovne šole Log – Dragomer

Šolsko leto 2023/ 2024

Uredniški odbor:

Barbara Friškovec, Nataša Frelih, Jernej Tomec

Zbiranje prispevkov:

Učiteljice in učitelji OŠ Log – Dragomer

Naslovnica:

Nika Skubic, 9. a

Vsebina

Še vedno sem zaljubljen v lepo Urško	4
Učenci 1. razreda pridno beremo in narišemo kar smo prebrali	5
Učenci 2. a razreda se predstavijo	10
Učenci 2. b razreda—Moj najljubši dan	15
Učenci iz 2. c razreda so zapisali zapise o šoli v naravi v Kočevju	18
Učenci 3. a razreda—prijateljstvo	21
Dnevnik 3. b razreda	27
Učenci 3. c razreda—Ko si srečen	30
Učenci 3. c razreda POŠ Bevke so likovno ustvarjali	33
Literarni prispevki 4. a	34
Prispevki 4. b razreda	36
Prispevki 4. c razreda POŠ Bevke	41
Prispevki 5. a razreda	47
Prispevki 5. b razreda	52
Prispevki 5. c razreda POŠ Bevke	59
Prispevki 6. razredov	64
Prispevki 7. razredov	71
Izdelki iz Likovne umetnosti	72
Prispevki 8. razredov	79
41 Petkovškova likovna kolonija.....	81
Haikuji učencev Osnovne šole Log—Dragomer	83

*Od nekde lepé so Ljubljanke slovele,
al lepši od Urške bilo ni nobene,
nobene očem bilo bolj zaželene
ob času nje cvetja dekleta ne žene. -
Ko nárbolj iz zvezd je danica svetla,
narlepši iz deklic je Urška bila.*

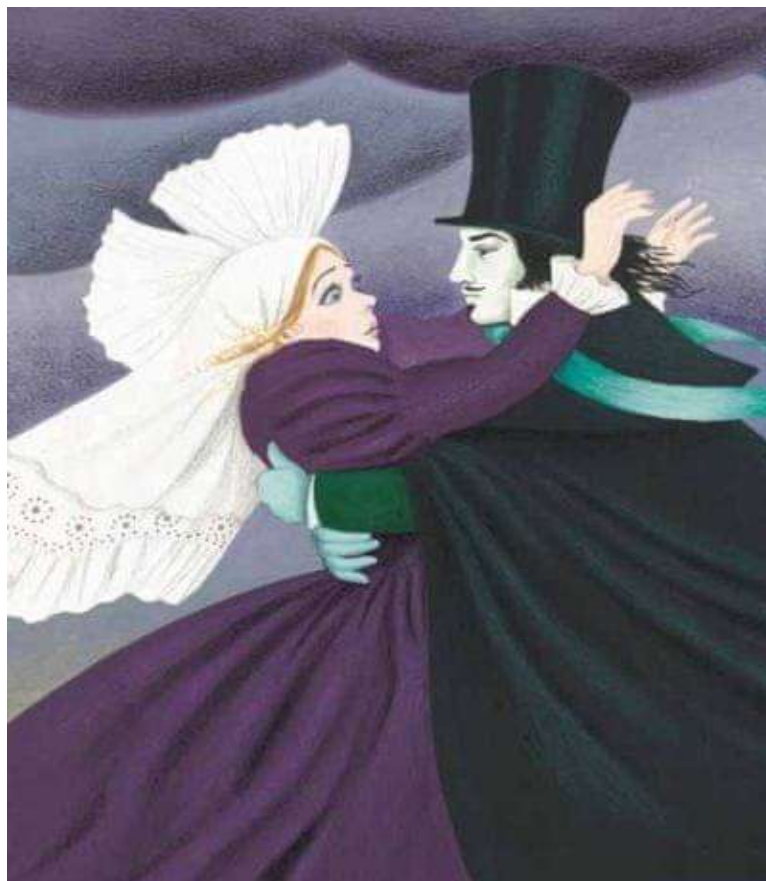
F. Prešeren

je na stolu in zviška gledala na mimoidoče. Takoj sem se brezpogojno zaljubil vanjo in nenadoma sem dobil vrtoglavico. Pohitel sem naprej in čez nekaj časa sem že sedel v pisarni ter urejal listine. Nenadoma me je prešinila odlična ideja in da je ne bi pozabil, sem jo hitro spisal na papir. Kot mestni uradnik sem tudi prirejal različne plesе, zabave in druge kulturne prireditve v Ljubljani. Upal sem, da bo na ples prišla tudi Urška, kajti vsakič, ko sem pomislil nanjo, mi je v glavi postalo vroče in začel sem se tresti. Tako je bil na mojo pobudo organiziran ples v nedeljo popoldne na Starem trgu. Tistega popoldneva sem se lepo očedil, nadel sem si svojo najboljšo obleko, se počesal in se eno uro pred začetkom plesa odpravil na sprehod po mestu. Vreme je bilo krasno, le na obzorju so se kopičili težki oblaki. Med sprehodom se šel tudi mimo gostilne Figovec in na svoje začudenje zagledal Urško, ki se je sprehajala pred gostilno. Oblečena je bila v bujno in razkošno obleko. Ob pogledu nanjo me je zopet oblila rdečica in rdeč kot kuhan rak sem jo vprašal, ali bi me spremljala na ples. Na moje veliko razočaranje me je hladno zavrnila in sam sem se potr odpravil proti Staremu trgu. Tam sem srečal svojega starega prijatelja. Medtem ko sem klepetal z njim, sem na skrivaj pogledoval k Urški. Zavračala je vse plesalce po vrsti in jaz sem sklenil, da bom še enkrat poskusil srečo. Stopil sem do nje in ji ponudil roko. Odvrnila mi je le, da bo z mano mogoče plesala kdaj drugič. Obupan sem se odmaknil, a upanja nisem izgubil. Tistega dne sem jo še dvakrat prosil za ples, a me je hladno in mrko ter celo malo vzvišeno zavrnila. Mislil sem, da ta večer Urška ne bo plesala z nikomer. A nenadoma je izza mize vstal čeden mladenič in jo nagovoril. Opazil sem, da je govoril s tujim naglasom, predvsem pa sem mu zavidal njegov cilinder. Naenkrat me je zagrabil čuden občutek v trebuhu. Urška se je medtem že vrtela s tujcem, godba je igrala in nenadoma so se zlovešče nagrmadili težki oblaki. Sonce je že zašlo in jaz sem omotično sedel na stolu. Urška in tujec sta plesala vedno hitreje in naenkrat je nebo razparal blisk. Trenutek zatem se je zaslíšal krik, nato pa je vse potihnilo. Sprevidel sem, da je tujec odpeljal Urško v smrt. Medtem sem se počasi ter zamišljeno odpravil domov. Ljudje so prestrašeno zijali v sivo vodo Ljubljanice.

Še vedno sem zaljubljen v lepo Urško

Sem Ciril, mestni uradnik in živim v stari hiši ob Ljubljani. Na delo hodim v mestno hišo, popoldne pa se pogosto sprehajam po Ljubljani.

Včasih sem na delo hodil tudi mimo gostilne Figovec, stare, a prijazne ter prijetne stavbe. Nekoč, ko pa sem od doma odšel malo pozneje, sem pri gostilni zagledal Urško. Sedela

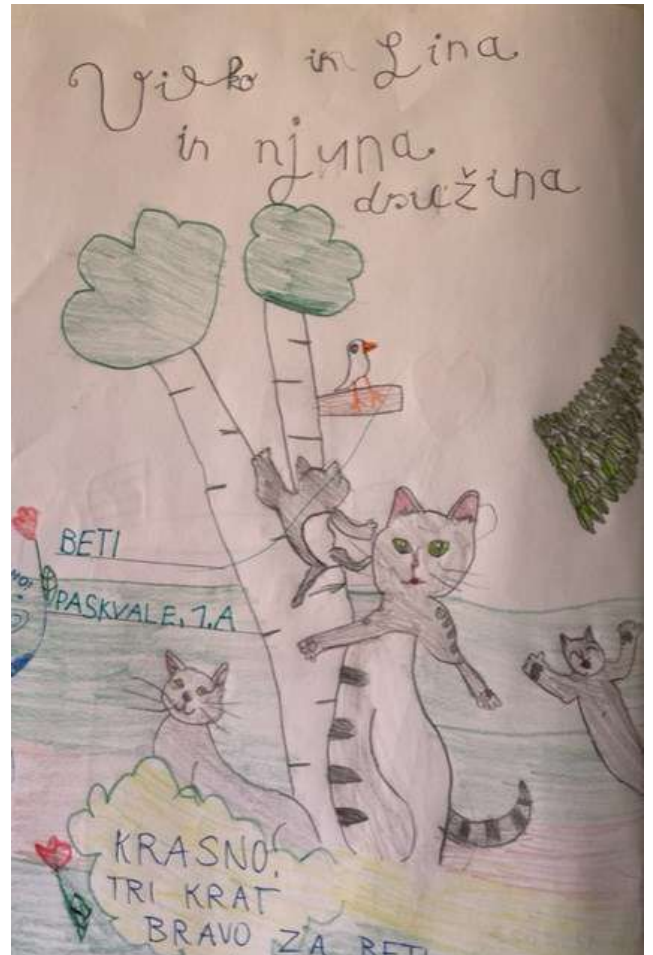
Ilustracija iz knjige Povodni Mož, Prešernova družba 1995

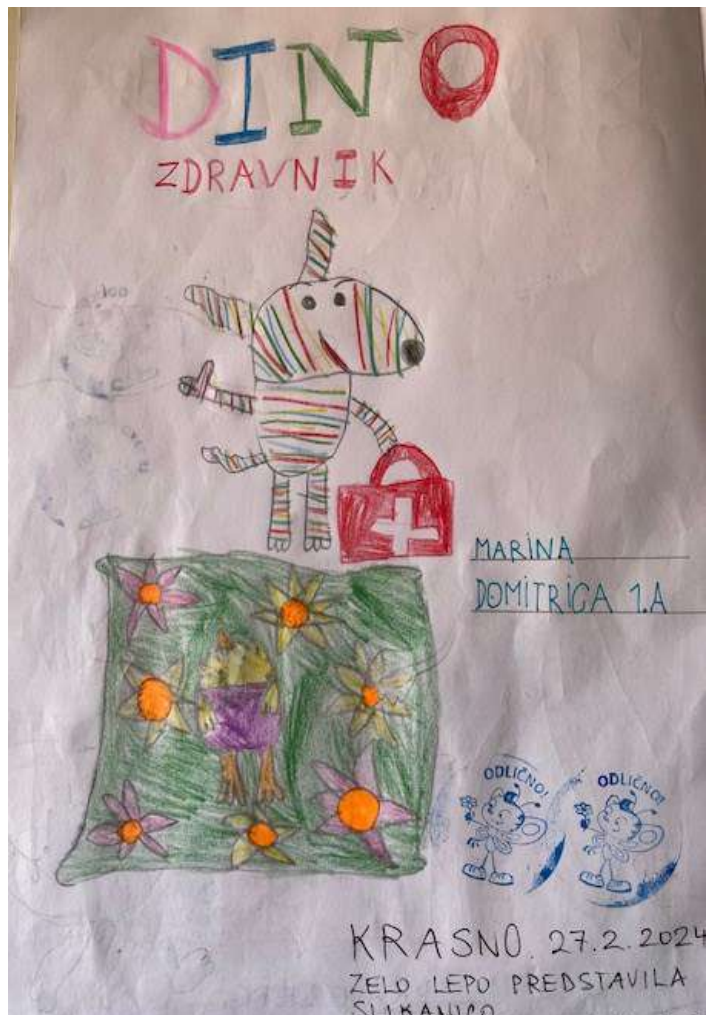
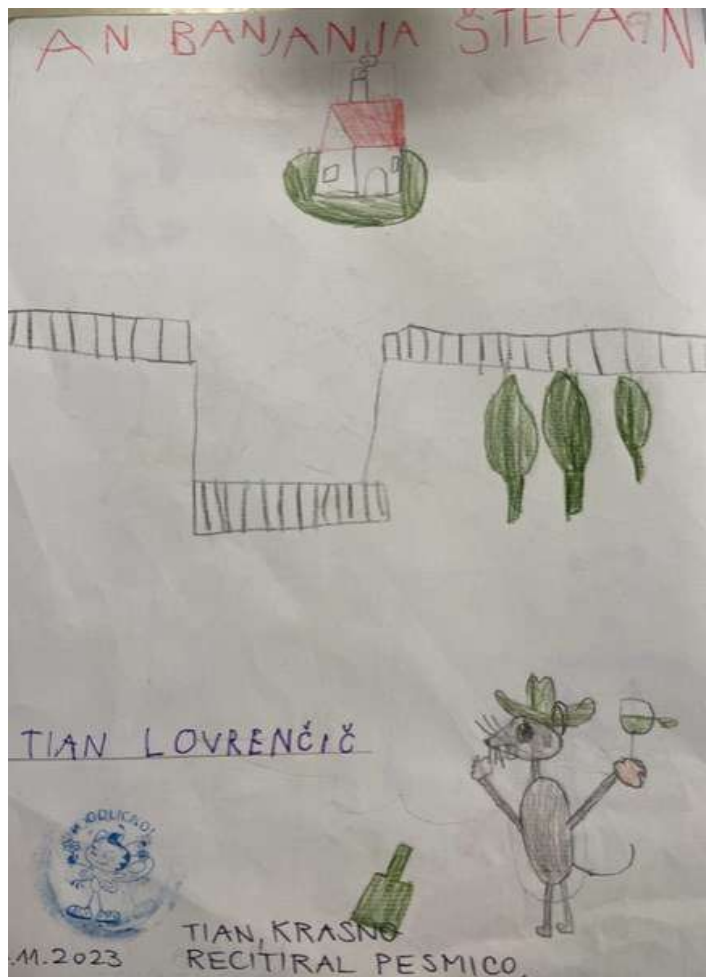
Na poti domov sem razmišljal o Urški in še vedno sem zardel vsakič, ko sem se je spomnil. Trupla niso nikoli našli, jaz pa sem poslej vsak dan potočil solzo za prelepo Urško, ker sem menil, da sem jaz kriv za njeno smrt.

Valentin Pokovec 8.c

Učenci 1. razreda pridno beremo in narišemo kar smo prebrali

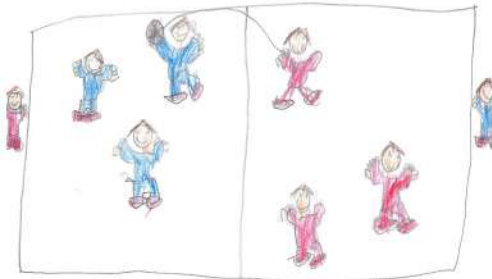

Učenci 2. a razreda se predstavijo

NIK
 OČI: SVETLO MODRE
 LASJE: SVETLI
 FRIZURA: FRUFRU
 NAJRAJE OBLEČEM: DOLGO MAJICE
 NAJLJUBŠA JED: HAMBURGER
 NAJLJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ
 NAJLJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DAVUCA
 NAJLJUBŠA IGRA: BUGANJE
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: ZNAMSTVENIK

NIJKA
 OČI: SVETLO RJAVE
 LASJE: SVETLO RJAVI
 FRIZURA: SPUŠČENI
 NAJRAJE OBLEČEM: KRILLO
 NAJLJUBŠA JED: NJOKI
 NAJLJUBŠA PIJAČA: VODA
 NAJLJUBŠA IGRAČA: DROBE
 NAJLJUBŠA IGRA: UGANI KDO
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: TRGOVKA

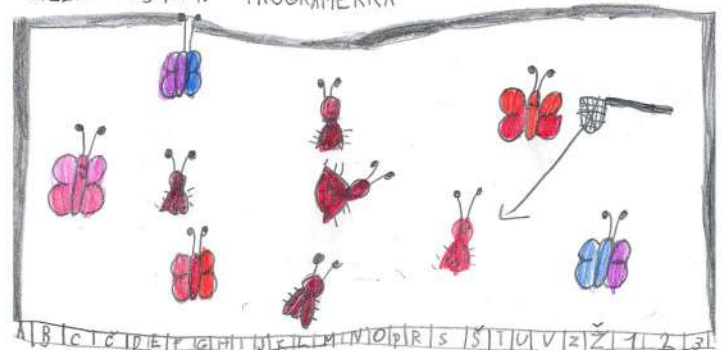
EVA

OČI: SVETLO MODRE
 LASJE: RJAVI
 FRIZURA: ČOP
 NAJRAJE OBLEČEM: PAJKICE
 NAJLJUBŠA JED: MAKARONI
 NAJLJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ
 NAJLJUBŠA IGRAČA: JOJO
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: ZDRAVNIKA

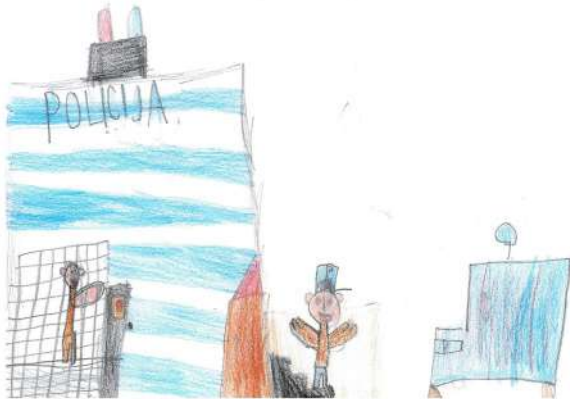
NIA

OČI: MODRO RJAVE
 LASJE: TEMNO RJAVI
 FRIZURA: SPETI V ČOP
 NAJRAJE OBLEČEM: PAJKICE
 NAJLJUBŠA JED: ŠPAGETI
 NAJLJUBŠA PIJAČA: KOKAKOLA
 NAJLJUBŠA IGRAČA: DOJENČEK
 NAJLJUBŠA IGRA: PINK POK
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: PROGRAMERKA

BRIN

OČI: SVETLO RJAVI
 LASJE: SVETLO RJAVI
 FRIZURA: NA ENI STRANI DALJŠE, KRAJŠE
 NAJRAJE, OBLECEM: KRATKE HLAČE IN MAJICO
 NAJ LJUBŠA JED: POHANČKI, POMFRI
 NAJ LJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ
 NAJ LJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DALJINEC
 NAJ LJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEM,
 ŽELIM POSTATI: POLICIST

ISAK

OČI: MODRE. LASJE: SVETLO RJAVI
 FRIZURA: ENA STRAN JE DALJŠA,
 DRUGA PA KRAJŠA.
 NAJRAJE OBLECEM: DOLGO ZELEN
 MAJICO IN MODRE HLAČE.
 NAJ LJUBŠA JED: POHANČKI S POMFRIJEM
 NAJ LJUBŠA PIJAČA: VODA.
 NAJ LJUBŠA IGRAČA: KARTE.
 NAJ LJUBŠA IGRA: LOVLJENJE.
 NAJ LJUBŠI ŠPORT: NOGOMET.
 ŽELIM POSTATI: GASILEC.

VLA

OČI: rjavo zelene
 LASJE: rjavo raveni
 FRIZURA: visok čop
 NAJRAJE OBLECEM: kratka majica
 NAJ LJUBŠA JED: makaroni
 NAJ LJUBŠA PIJAČA: voda
 NAJ LJUBŠA IGRAČA: sluzi
 NAJ LJUBŠA IGRA: lovljenje
 NAJ LJUBŠI ŠPORT: med dema ognjema
 ŽELIM POSTATI: fixerka

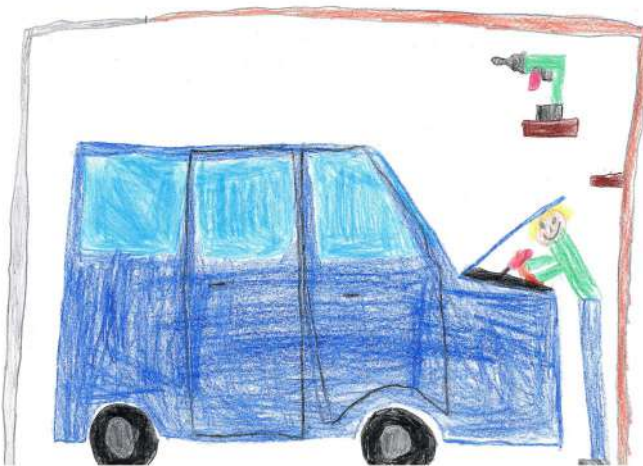
MATIC

OČI: RJAVO ZELENE
 LASJE: SVETLI
 FRIZURA: POSTRANI, OSTRIŽENA
 NAJRAJE OBLECEM: KRATKE HLAČE
 NAJ LJUBŠA JED: ČUFTI
 NAJ LJUBŠA PIJAČA: SPRITTE
 NAJ LJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DALJINCA
 NAJ LJUBŠA IGRA: SKRIVALNICE
 NAJ LJUBŠI ŠPORT: NOGOMET
 ŽELIM POSTATI: MOTORIST

TJAŽ

OČI: SVETLO MODRE
 LASJE: SVETLI
 FRIZURA: POSTRANI OSTRIZENI
 NAJRAJE OBLEČEM: KRATKO MAJICO
 NAJLJUBŠA JED: ČUFTI
 NAJLJUBŠA PIJAČA: SPRITTE
 NAJLJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DALJINEC
 NAJLJUBŠA IGRA: LOVLLENJE
 NAJLJUBŠI ŠPORT: NOGOMET
 ŽELIM POSTATI: AVTO MEHANIČ

Maria

OČI: temno rjave
 LASJE: svetlo rumeni
 FRIZURA: spleteni kitki na strani
 NAJRAJE OBLEČEM: hlače na xvonec
 NAJLJUBŠA JED: gobova juha
 NAJLJUBŠA PIJAČA: voda
 NAJLJUBŠA IGRAČA: plišasta ververica
 NAJLJUBŠA IGRA: lovljenje
 NAJLJUBŠI ŠPORT: jekdenje konjev
 ŽELIM POSTATI: jahalka konjev

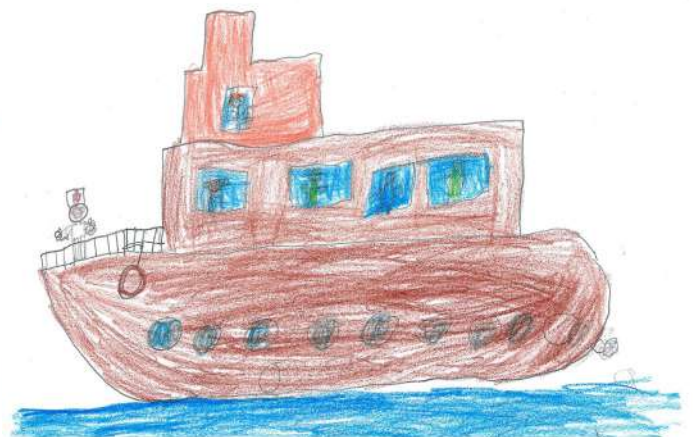
BOINE

OČI: RJAVO ZELENE
 LASJE: SVETLE BARVE
 FRIZURA: KRATKO OSTRIZENI
 NAJRAJE OBLEČEM: DOLGE HLAČE
 NAJLJUBŠA JED: MAGNARCI
 NAJLJUBŠA PIJAČA: VODA
 NAJLJUBŠA IGRAČA: PLISAST ZAJČEK
 NAJLJUBŠA IGRA: LOVLLENJE
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: KMET

LUKA

OČI: ZELENKASTO SIVE
 LASJE: SVETLE BARVE
 FRIZURA: SREDNJE POSTRIZENA
 NAJRAJE OBLEČEM: KRATKE HLAČE IN KRATKO MAJICO
 NAJLJUBŠA JED: ŠPAGETI BELONEZE
 NAJLJUBŠA PIJAČA: KOKTA
 NAJLJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DALJINA
 NAJLJUBŠA IGRA: METANJE FRIZBIJA
 NAJLJUBŠI ŠPORT: NOGOMET
 ŽELIM POSTATI: ZDRAVNIK NA LADJI

GLORIA

ANJA

OČI: ZELENO RJAVE
 LASJE: SVETLO RJAVI
 FRIZURA: FIGA
 NAJRAJE OBLEČEM: KAVBOJKE, KAVBOJSKO JAKNO
 NAJLJUBŠA JED: ŠPAGETI Z OMAKO
 NAJLJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ
 NAJLJUBŠA IGRAČA: BOBRČEK Z IMENOM BOBI
 NAJLJUBŠA IGRA: SKRIVALNICE
 NAJLJUBŠI ŠPORT: NOGOMET
 ŽELIM POSTATI: UČITELJICA

OČI: RJAVE
 LASJE: RJAVI
 FRIZURA: ENA KITKA
 NAJRAJE OBLEČEM: OBLEKICA
 NAJLJUBŠA JED: PALAČINKE
 NAJLJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ
 NAJLJUBŠA IGRAČA: MUCA
 NAJLJUBŠA IGRA: VOJNA S KARTAMI
 NAJLJUBŠI ŠPORT: ROLANJE
 ŽELIM POSTATI: ZDRAVNICA

KAJA

OČI: TEMNO RJAVE
 LASJE: TEMNO RJAVI
 FRIZURA: SPETI V ČOP
 NAJRAJE OBLEČEM: OBLEKICO
 NAJLJUBŠA JED: ŠMOREN
 NAJLJUBŠA PIJAČA: SOK
 NAJLJUBŠA IGRAČA: SLONČEK
 NAJLJUBŠA IGRA: RISANJE
 NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA
 ŽELIM POSTATI: UČITELJICA

ROŽA

OČI: MODRO SIVE

LASJE: SVETLE BARVE

FRIZURA: KRATKO OBSTRIZENI

NAJRAJE OBLEČEM: PULOVER

NAJLJUBŠA JED: ČUFTI

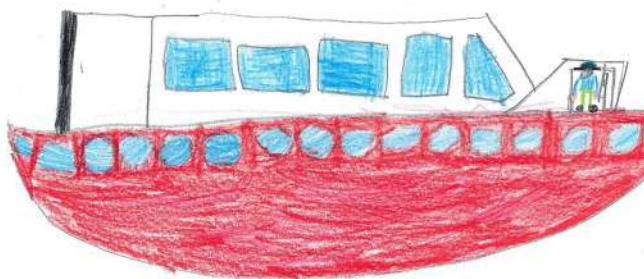
NAJLJUBŠA PIJAČA: CEDEVITA

NAJLJUBŠA IGRAČA: LEGO KOCKE

NAJLJUBŠA IGRA: MED DVEMA OGNJEMA

NAJLJUBŠI ŠPORT: ODBOJKA

ŽELIM POSTATI: KAPITAN

ZOJA

OČI: RJAVE BARVE

LASJE: RJAVE BARVE

FRIZURA: DVE KITI

NAJRAJE OBLEČEM: OBLEKICO

NAJLJUBŠA JED: PALAČINKE

NAJLJUBŠA PIJAČA: FANTA

NAJLJUBŠA IGRA: SKRIVALNICE

NAJLJUBŠA IGRAČA: SEŠTAVLJANKA

NAJLJUBŠI ŠPORT: RITMIČNA GIMNASTIKA

ŽELIM POSTATI: UČITELJICA

MARJA

OČI: TEMNO RJAVE

LASJE: SVETLE BARVE

FRIZURA: KRATKO POSTRIZENI

NAJRAJE OBLEČEM: KRATKO MAJICO IN KORTKE HLAČE

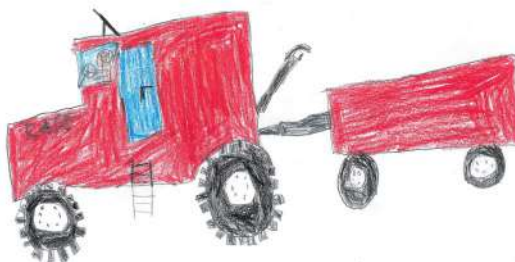
NAJLJUBŠA JED: HAMBURGER

NAJLJUBŠA PIJAČA: LEDENI ČAJ

NAJLJUBŠA IGRAČA: AVTO NA DALJINEC

NAJLJUBŠI ŠPORT: MED DVEMA OGNJEMA

ŽELIM POSTATI: KMET

Učenci 2. b razreda—Moj najljubši dan

Učenci 2. b oddelka so s pisanimi črkami samostojno napisali besedilo o njihovem najljubšem dnevu tedna.

Lev Strajnar Puzigača

Moj najljubši dan je sreda, ker je šport in rokomet. Rokomet se začne ob treh. Z mami in Luko gremo k njemu domov. Ko prispeva domov, se igram, potem grem delat domačo nalogo, potem grem pa brat. Po branju greva s Frejo gledat filme.

Luka Tadej Plevel

Moj najljubši dan je sreda, ker zgodaj vstanem in se odpravim v šolo. V šoli se učim. Po dveh urah je malica. Po malici je odmor. Po odmoru so 3 ure pouka. Potem pa je kosilo. Potem gremo ven. Zunaj se mečemo v grmovje. Ko gremo noter, grem delat domačo nalogo. Ko naredim domačo nalogo in pojem malico, grem domov. Doma se igram ali gledam televizor, potem se preoblečem in si umijem zobe.

Isadora Mole

Moj najljubši dan je četrtek. Zjutraj vstanem in se oblečem, pojem zajtrk in si umijem zobe, potem pa grem v šolo. V šoli se učim. Moja najljubša ura je šport. V šoli pojem malico in se naprej učim, potem grem na kosilo. Ima nas gospa Barbara. Ko pridem domov, dvignem Majzi. Zvečer pojem večerjo in si umijem zobe, se stuširam, pogledam risanko in se odpravim spat.

Val Popit

Moj najljubši dan je sobota. Zjutraj, ko se zbudim, verjetno vsi še spijo. Potem, ko se zbudijo, je zajtrk. Za zajtrk so palačinke. Potem, ko pojedemo zajtrk, gledam televizijo. Ob 12 sem zunaj. Ob 1 je kosilo. Po kosilu z Ivanom igrava 1 uro in pol. Po igricah je ura pol treh, potem se igrava. Potem je večer in grem v banjo. Potem je večerja. Po večerji je ura 15 do 7. Potem gledam televizijo do devetih. Ob devetih grem spat.

Zoja Jušič Gornik

Moj najljubši dan je torek. Zjutraj vstanem in se oblečem, umijem si zobe in grem v šolo. V šoli se učim. Moja najljubša ura je šport. V šoli, ko je podaljšano bivanje, se igram z Evo. Potem grem domov. Ko pridem domov, grem pod tuš. Potem se oblečem v pižamo, pogledam risanke, preberem knjigo, si umijem zobe in grem spat.

Timofei Prianikov

Moj najljubši dan je sobota. Zjutraj vstanem, pojem zajtrk, umijem zobe, potem se malo igram, nato se oblečem in grem z mamico na sprehod v Ljubljano ali pa na Vrhniko. Če grem v Ljubljano, greva v Tivoli ali pa na obisk. Ko pridem domov, se še malo igram, potem pojem večerjo in grem spat.

Mark Vilman

Moj najljubši dan je sobota. Ko vstanem, se preoblečem in grem na zajtrk. Za zajtrk jem med, kruh in maslo. Potem, ko pojem, si grem umiti zobe. Ko umijem zobe, začnem igrati igrice. Ko končam igrati igrice, se grem gugat ven. Potem grem pomagat dediju na vrt. Potem grem z dedijem na igrišče. Ko pridem nazaj z igrišča, pojem kosilo. Po kosilu se igram. Zvečer si umijem zobe in grem gledat televizijo. Potem grem spat.

Eva Prah

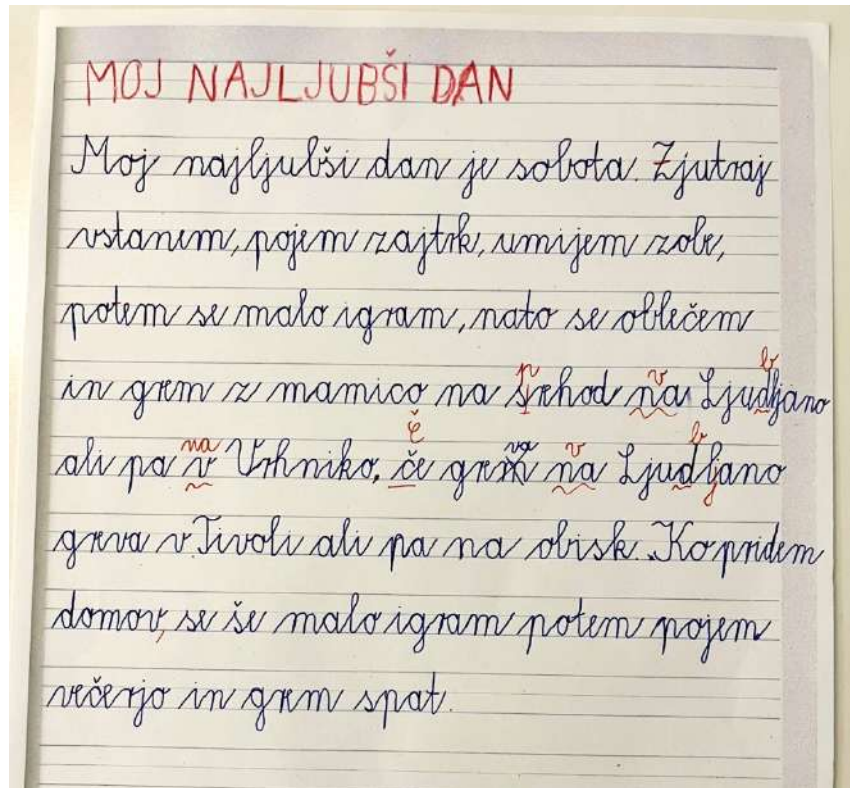
Moj najljubši dan je petek. Zgodaj zjutraj vstanem in si umijem zobe. Hitro se odpravim v šolo. Imamo štiri šolske ure. To so: matematika, glasbena umetnost in še dve uri slovenščine. Potem pa se nam začne popoldansko bivanje. Po popoldanski malici grem domov. Potem grem na gasilske vaje. Potem, ko pridem domov, pojem večerjo in se tuširam. Umijem si zobe, berem in zaspim in veselo pričakujem nov dan.

Zoja Modic Gradin

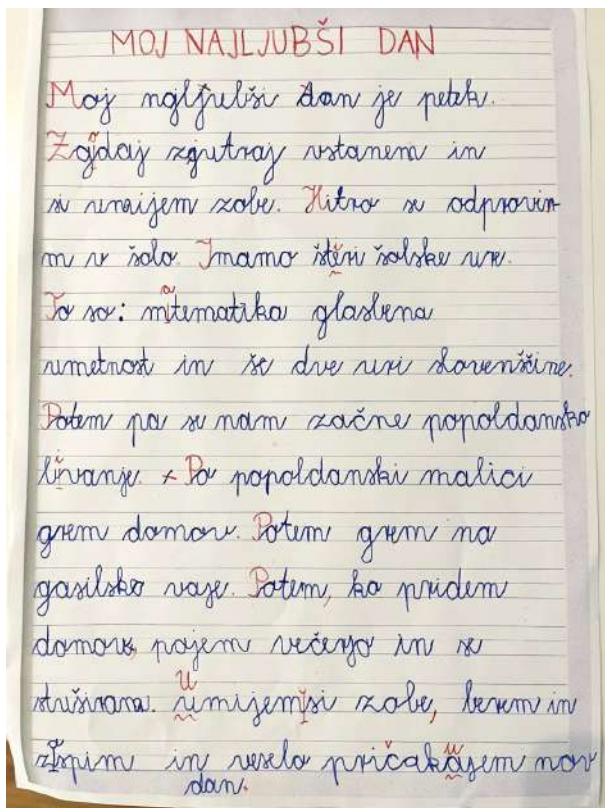
Moj najljubši dan je petek. Vstanem s postelje in se oblečem. Jest grem zajtrk in si umijem zobe. Potem se pripravim za šolo in nato grem v šolo. V šolo me pelje oči. V šoli se ob petkih učimo matematiko, slovenščino in glasbo. Potem grem v podaljšano bivanje in pojem kosilo. Po kosilu gremo ven s prijateljicami in se igram. Potem grem noter.

Naja Belava

Moj najljubši dan je petek. Zjutraj vstanem in se oblečem. Nato pojem zajtrk in si umijem zobe in obraz. Dedi me pelje v šolo in se učim. Rada imam matematiko. Po pouku grem v knjižnico. Ko pridem domov, se vidim s prijatelji. Zvečer pojem večerjo. Po večerji se tuširam in grem spat.

Timofei Prianikov, 2. b

Eva Prah, 2. b

Maks Hozjan

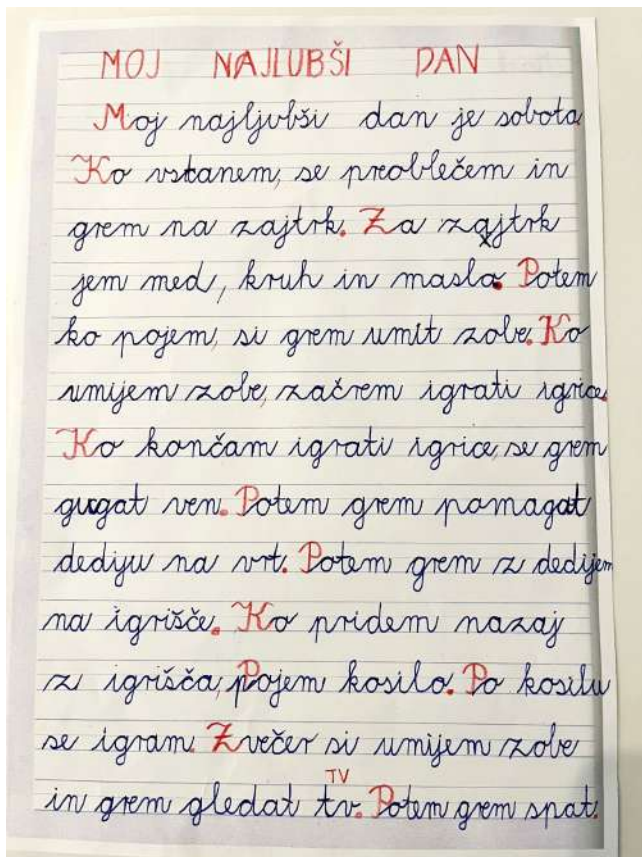
Moj najljubši dan je petek. Ko zjutraj vstanem, pojem zajtrk in si umijem zobe. Mami me pelje v šolo. Rad imam slovenščino. Po pouku grem v knjižnico. Ko pridem domov, s prijatelji igram nogomet. Nato grem igrat Brawl Stars in grem spat. Naslednji dan je spet nov dan.

Jakob Stanovnik

Moj najljubši dan je sobota. Zgodaj si umijem zobe, se oblečem in pojem zajtrk. Potem gremo na morje. Potem grem plavat. Potem pojemo kosilo. Po kosilu grem na sladoled. Potem igram igrice in grem počivat. Nato jem večerjo. Spet igram igrice in grem spat.

Elina Osmanović

Moj najljubši dan je petek. Zjutraj vstanem in umijem zobe in se odpravim na zajtrk. Potem grem v šolo. V šoli se pripravim na pouk. Potem imamo malico in potem je čas za kosilo. Mami me pride iskat. Doma igram igrice. Potem pride noč, pojem večerjo in gledam televizijo. Potem grem

Mark Vilman, 2. b

si umijem zobe. Grem pogledat, če so prijatelji doma in so doma. Potem se gremo skrivalnice, potem gremo na kosilo. Po kosilu igram igrice in grem spet ven in se grem lovit in peljat s kolesi. Potem gremo k meni noter. Potem gledam risanke, potem se igram, pojem večerjo, berem knjigo in se preoblečem.

Melvis Abdić

Moj najljubši dan je četrtek. Ko vstanem, si grem umiti zobe. Nato grem pojest zajtrk in se preoblečem. Nato grem v šolo in sem potem v jutranjem varstvu.. potem se grem učiti. Po pouku grem na kosilo. Po kosilu grem domov. Potem igram igrice. Po večerji grem spat.

spat in objamem pando, ki sem ji dala ime Čokola da. Nato zaspim.

Bor Dolinar

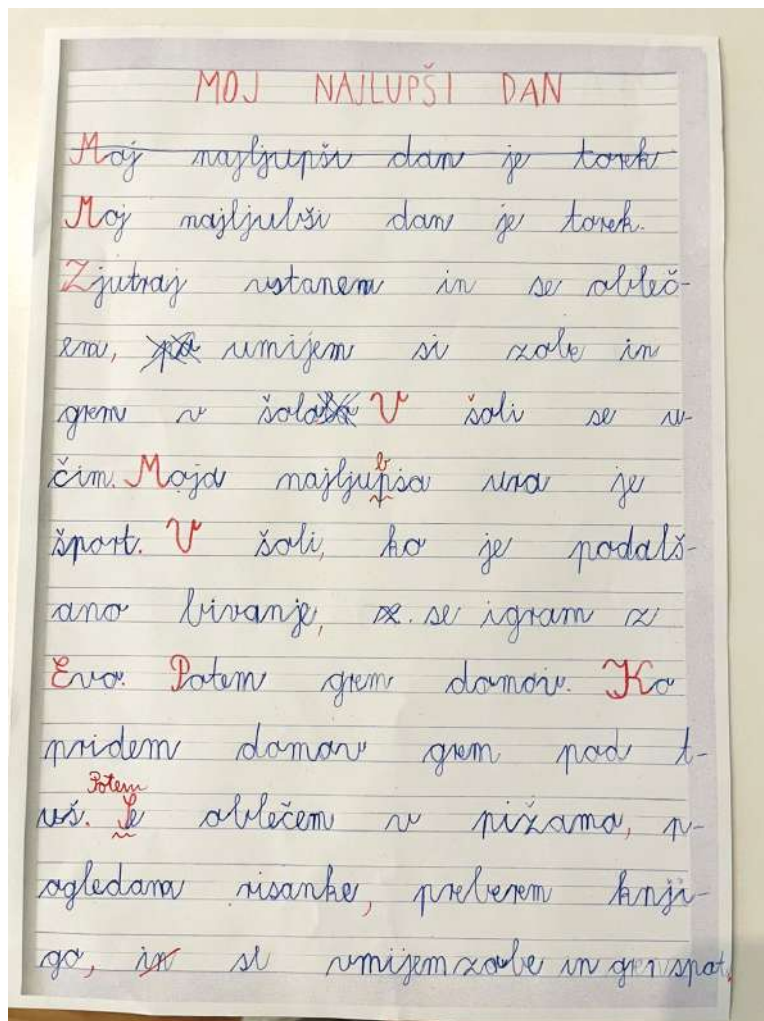
Moj najljubši dan je petek. Ko vstanem, se preoblečem in si umijem zobe, potem pa jem zajtrk. Oči me pelje v šolo. Grem v varstvo, potem pa je pouk. Po pouku jem kosilo. Po kosilu gremo ven, potem grem domov. Doma se stuširam in pogledam film. Potem grem spat.

Iza Cukjati

Moj najljubši dan je sobota. V soboto imam tekmo od žabic. Tam se oblečemo v dres. Frizerke nam naredijo frizuro. Potem povadimo točko in nastopamo. Trenerki zelo navijata za našo skupino. Ko odplešemo, gremo v garderobo in gledamo ostale nastope. Potem grem domov in se uredim. Grem gledat televizijo in grem spat v sobo.

Gaja Barborič

Moj najljubši dan je sobota. Zjutraj pojem zajtrk in

Zoja Jušič Gornik, 2. b

Učenci iz 2. c razreda so zapisali zapise o šoli v naravi v Kočevju

Po velikonočnem ponedeljku smo se z učiteljico Fabijano odpravili v Kočevje. Bivali smo v domu Jurček. Ogledali smo si mesto in reko Rinžo. Po ogledu mesta smo imeli kosilo. Potem smo šli v svoje sobe in razpakirali svoje stvari. Zvečer smo šli na nočni sprehod. Na nočnem sprehodu nam je učitelj Jure pokazal zvezdo Severnico. V sredo smo šli v medvedovo učilnico in v gozd. Popoldne smo pisali razglednice, streljali z lokom in se vozili s kolesom. V četrtek smo šli v veliko Jurčkovo učilnico, kjer smo se pogovarjali o Zemlji in drugih planetih ter o orientaciji. Potem smo šli v Medvedjo jamo, kjer smo videli kapnike. Izvedeli smo, da kapnik v stotih letih zraste za en centimeter. Videli smo netopirja. Popoldne smo se vozili s kanuji po reki Rinži. Zvečer smo imeli poslovilni ples. V Kočevju sem se imela zelo fajn. Zadnji dan smo imeli lov na lisico. Žal ni bila nobena lisica prava, saj so bile iz lesa.

Ela Jerkič

V Kočevju smo bili v šoli v naravi. Za nas so pripravili veliko zanimivih stvari in dejavnosti. Najbolj mi je bila všeč vožnja s kanuji. Vozili smo se po reki Rinži, skoraj do slapa Smrti. Vožnje s kanuji nas je učil učitelj Jure. Z menoj v kanuju so bili še Lan, Nikola, Natan, Ela, Zala in učitelja Barbara in Jure. Vožnja mi je bila zelo všeč.

Arne Jezeršek

V Kočevju smo počeli različne stvari: streljali smo z lokom, vozili smo se s kanujem, imeli smo kolesarski poligon, lov na lisico, sprehajali smo se po mestu Kočevje, imeli nočni ples in v medvedovi učilnici smo se pogovarjali o zvereh. V Kočevju je bila zelo dobra hrana in imajo zelo dobra igrala. Na koncu smo dobili priznanja.

Lan Oblak

Streljali smo z lokom, se peljali s kanuji, imeli poligon s kolesi, lov na lisico, šli smo na sprehod po mestu Kočevje, iskali stopinje največjih zveri ter imeli nočni ples. Šli smo tudi v Medvedjo učilnico in se učili o zvereh. Imeli smo zelo dobro hrano. Všeč so mi bila igrala in da smo na koncu dobili priznanja.

Natan Sallubier

Po velikonočnih praznikih smo šli v Kočevje. Bivali smo v domu Jurček. Streljali smo z lokom, se peljali s kanuji, delali nalogo in se sprehajali po mestu Kočevje, kjer smo opazovali tudi reko Rinžo. Odšli smo v gozd in v jamo, ki se ji reče kraška jama in se imenuje Medvedja jama. Zadnji dan smo imeli lov na lisico, spakirali svoje stvari, pogledali risanko, dobili diplomo, nato pa odšli domov v Bevke.

Nikola Tomić

Po velikonočnem ponedeljku smo se odpeljali v Kočevje. Bivali smo v domu Jurček. Prvi dan

smo si ogledali mesto Kočevje. Skozi mesto teče reka Rinža. Naslednji dan smo se učili o gozdnih živalih, ki živijo v tamkajšnjih gozdovih. V domu Jurček smo imeli dve učilnici. Ena se je imenovala Jurčkova učilnica, druga pa Medvedja učilnica. Vsak dan smo imeli zajtrk, malico, kosilo, popoldansko malico in večerjo. En dan smo se peljali s kanuji. V sredo smo streljali z loki. En dan pa smo gledali zvezde.

Maša Drmota

V torek smo se odpeljali v Kočevje. Stanovali smo v domu Jurček. Pričakali so nas učitelji iz doma. Peljali so nas na ogled kraške jame, mesta in jezera. Čez mesto teče reka Rinža. Po reki smo se peljali s kanuji. Zanimiv je bil obisk Medvedje jame. Vsi smo imeli svetilke. V jami smo videli netopirja. V domu Jurček smo imeli veliko aktivnosti. Na izletu smo se imeli fino.

Zala Čepon

Zelo lepo je v Kočevju, ker imaš veliko zabavnih iger. Najboljše je, ker se lahko pelješ s kanujem po reki Rinži, imaš lokostrelstvo in orientacijo. Šli smo tudi po mestu Kočevje. Videli smo, kje je stal grad Fridrihštajn, ki je bilo zgrajen med 1423 in 1425 letom. Zgraditi ga je dal grof Friderik Celjski. Bil je zaljubljen v Veroniko Deseniško.

Nika Drmastija

V šoli v naravi smo šli v gozd. Učitelj Jure nas je pohecal, da je medved preoblečen v konja. Vozili smo se s kanuji. V četrtek smo plesali. V petek smo iskali lisico. V sobi sem bila z Elo in Ajdo. Kasneje pa sta se nam pridružili še Zala in Nika.

Polina Semenkina

Zelo sem se veselila, da gremo v Kočevje. Bilo je zelo lepo in imeli smo zelo dobro hrano. Šli smo po mestu Kočevje. Zelo mi je bilo lepo, ko smo šli s kanujem. Šli smo v kraško jamo in v gozdu iskali sledi. Imeli smo lov na lisico. Zelo mi je bila všeč soba, kopalnica, igrišče zraven doma Jurček in lokostrelstvo.

Ajda Alič

V torek, po velikonočne ponedeljku, smo se z učiteljico Fabijano z avtobusom odpeljali v Kočevje. Šli smo v dom Jurček, kjer naj bi bivali cel teden. Popoldan smo šli raziskat mesto Kočevje, zvečer pa smo šli na nočni sprehod. Naslednji dan smo se učili o kočevskih živalih in šli v gozd. Potem smo pisali razglednice ter streljali z loki. V četrtek smo se učili o Zemlji, potem pa smo šli v Medvedjo jamo. Zatem smo se igrali boj punce proti fantom. Obmetavali smo se s storži in se zabavali. Nato smo se peljali s kanuji po reki Rinži in »rumena banana« je zmagala.

Naslednji dan smo spakirali stvari v kovček ali potovalko. In potovanja je bilo konec. Odšli smo nazaj v Bevke.

Tisa Jurič

Po velikonočne ponedeljku smo se odpravili v Kočevje. Pričakali so nas zelo prijazni učitelji. Šli smo si ogledat mesto Kočevje, jezero in reko Rinžo. Zvečer smo šli na nočni sprehod. Popoldne smo streljali z lokom, pisali razglednice in se vozili s kolesi. V sredo smo šli v Medvedjo učilnico in v gozd. Šli smo tudi v Medvedjo jamo. Potrebovali smo svetilko. Peljali smo se s kanuji po reki Rinži. Zvečer smo imeli ples. Imeli smo se zelo lepo. Hrana je bila zelo dobra.

Vita Jeraj

Šli smo se vozit s kanuji po reki Rinži. Imeli smo tudi lokostrelstvo. Ko smo šli z učiteljem Robertom v kraško jamo, me je bilo na začetku malo strah, potem pa ne več. V jami smo videli netopirja. Ko smo šli z učiteljem Juretom v gozd, smo videli žabji mrest. Hrana v domu je bila zelo dobra. Zgoraj na pogradu je bilo dobro spati, čeprav me je bilo ponoči strah, ampak vseeno sem se zabavala. V četrtek smo imeli pižamo parti. Na koncu tedna nisem hotela iti domov, ker je bilo zelo, zelo dobro v Kočevju in bi tam ostala celo leto. Takrat mi ni nagajala sestra.

Ela Arnaut

Učenci 3. a razreda—prijateljstvo

Učenci 3. a- razreda smo se celo leto trudili, da bi bili drug do drugega prijazni in si med seboj pomagali.

Najboljše šolsko leto

V tem šolskem letu mi je bilo najbolj všeč, ko smo začeli zbirati knjige. Zato, ker sem lahko brala knjige. Tudi takrat, ko smo se lahko igrali na snegu.

Žoja
3.A

Kako smo likarili

Imeli smo likovno ptičko in vsaki smo se drugje barve in vsaki drugo alufko. Vendar sem hotel narediti ptičko. In ko smo ga naredi je bil zelo lep. Če bi nekel se nikoli ni naj lepši.

Žoja
3.A

Leto v 3. A razredu

To šolsko leto je odlično. Katarina je zelo prijazna. Vsak dan nas razveseli s karkoli lepo novico. Vsaki nam pomagala pri nalogah in se znanji hčata. Ko smo sli v kino, smo se zelo zabavali, saj smo se lahko kasneje igrali. To šolsko leto je super, upam, da bom naslednje leto imela tako priaznega učitelja.

Žoja 3.A

Kulturni dan na Vihniku

Imeli smo kulturni dan na Vihniku. Z avtobusom smo se odpeljali do Lankarjerega doma. Tam je potekal program Živ inov. Nastopalo je več pevskih zborov. Ko se je program končal, smo odšli na izlet na Vihniki. Odšli smo do Močilnik in naraj. Dobral nas je avtobus in odšli smo v šolo.

Aleks Lorenčič 3.A

Maji trenutki

Maj najljubši trenutki so bili ko smo lahko v šolo prinesli knjige in igrače. V šolo smo lahko prinesli sladkarije.

Tija 3. a

Šolsko leto

Moj najljubši dogodek je bil ko smo lahko prinesli sladkarije. Rod imam katarino, ker nam pomaga.

Vid 9., 3. a

Najboljši dnevi

Začelo se je na dan, ko nam je gospa Katarina dovolila igro, saj smo re navedili 1 šolsko uro. Karadi tega smo lahko pinesli igraiti in bilo je zelo zabavno. Zimski športni dan je bil zelo zabaven, ker smo teknovali z 3. B razredom in smo imeli potem gosto kranje in sankanje. To šolsko leto smo se zelo veliko družila z prijateljci in smo se igrali. To leto je bilo zelo dobro, ker imamo zelo dobro učiteljico in ker sem družila zelo veliko prijateljev.

Ana 3.a

Igra

Moj najljubši dogodek v tem šolskem letu je bila igra. Pri igri smo morali biti zelo umirjeni, a vseeno je bilo zabavno. Igrali smo se hiki, kivi, križca pa krožcu brali smo knjige se igrali z mесо vido in sestavljali domine. Najboljše so bile domine. Zato so jih sestavljali dolgo časa, a potem, ko so bile končane, smo poklicali Katarino in smo podali domine. Ta dogodek je bil zame nekaj izjemnega.

Alia 3.a

Najlepši šolski dogodek

Moj najlepši dogodek v tem šolskem letu je bil, ko smo šli v Star malen. V Star malnu mi je bil najbolj všeč star traktorški plug. Všeč mi je bila tudi malica v gostilni. Za malico mi je bilo najbolj všeč čips skusa krompirja. Všeč mi je tudi bilo, ker smo hodili po posušeni strugi.

Nikola 3.a

Moj naj boljše dogodke v šolskem letu.
 Moj naj najboljše dogodke je da imam
 najboljšo učiteljico Katarina Grom.
 V šoli delamo veliko lepih stvari
 kat so likovna tam delamo blesoke.

Zana Prelogar 3.a

Prijateljstvo

V šoli mi je bilo najboljše
 vse, ko izdelujemo izdelke
 npr. likovni. Ko smo šli v
 avtobusom na Star Malmu
 je bilo tudi zelo všeč.
 Najbolj mi je pa bilo všeč
 gospa Katarina Grom, ker
 nje se neli mogli tako dobro
 naučiti stvari kot so npr: mati
 sij, splo, gum in lum na zelo
 lepe izdelke.

Žana Mesič 3.a

Pust

Najljubši dan letošnjega
 šolskega leta je bil pust.
 Tega dne smo poslušali
 zabavno glasbo in ustvarjali
 smetliške ribe. Veliki telovadnici
 smo imeli pustno rajanje. Za malico
 smo imeli odlične kose in
 marmelado. Katarina nam je
 dala tudi nekaj malega za
 posladkat.

Hila 3.a

Moje prijateljstvo

Rada se igram s pri-
 jateljstvo. Rada hodim
 v šolo, ker se veliko nau-
 čim. Rada imam likovna,
 ker mi je všeč. Šli smo
 v kino, tam je bilo
 v redu.

Zana N. 3A

Moj najljubši dogodek v šoli

Moj najljubši dogodek v šoli je bil obisk kino dvorane. Na račetu smo se peljali s avtobusom. Ko smo prišli v Ljubljano, smo v koloni odkonakali proti veliki stavbi in ustopili. Kar dolgo je trajalo, dokler se nismo posedli na svoje sedeže. Nato nam je voditeljica povedala, kaj bomo pogledali in koliko jih bomo pogledali. Na koncu vsakega filmčka, nas je vprašala ali nam je bil všeč. Ko smo končali, smo se v koloni sprehodili, do avtobusa. Ko smo prišli v šolo, smo počakali nadaljnja bivanja.

jošt Rudolf 3.A

Slončki

Pri likovni smo delal slončke. Bilo je zelo zabavno. Vsak slonček je bil drugačen. Bili so nekaj posebnega. Imeli smo se zelo zabavno. Naša učiteljica ima rada slončke. Vsak slonček je drugačen.

3.a razred
Katrina Lukar

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Ta je bil brez dvoma najboljši športni dan v letu. V šolo smo prinesli sanke, oblekli smo si končinxon in odšli na igrišče. Najprej smo silali v hoč s merilnimi krpami in tekmovali kateri razred jih največ vrže v hoč. Potem smo delali angelčke. Nato pa smo se odšli sančkati. Prijatelji smo naredili skakalnico in mečabo. Tako se je športni dan na snegu zaključil in vsi smo srečno odšli domov.

Jošt Trkovič

3.a

Kino iz šole

Moj najboljši dogodek iz taksredam je bil ko smo skupaj odšli v kino. To je bilo v torek. Najprej smo pamalicali v šoli, potem šli na stranišče in šli v garderobo se oblect. Nato smo naredili kolono in odšli na avtobus. Potem smo se usedli na sedeže in odšli. Ko smo prišli smo naredili kolono in šli noter. Noter smo se usedli in začeli gledati in poslušati. Pogledali smo 6 kratkih filmčkov. Ko smo vse pogledali smo odšli na avtobus in prišli v šolo.

Lara 3.A

DNEVNIK 3. B RAZREDA

petek, 1. 9. 2023

Prvi september je bil zelo dober dan. Bil je prvi šolski dan. Bilo je super! Ko smo prišli v šolo, smo za malico imeli pico. Bila je zelo dobra. Nato smo si ogledali učbenike. Bilo je zabavno in zanimivo. Vsi smo se pogovarjali, kako bo to zanimivo, kar se bomo letos učili. Po kosilu sem odšla domov. Doma sem si zavila učbenike in zvezke, barvice pa sem položila v peresnice. Pripravila sem si vse za šolo.

ponedeljek, 4. 9. 2023

Zelo čudno je, da pridemo iz že vikend. Čez vikend sem zvezke in učbenike ter našli smo začeli s poukom in mača naloga je bila zelo sem prišla v tretji razred. sošolca Marka.

Neja Jugovic

počitnic, samo en dan v šoli in je doma zavila zvezke, delovne lepila nalepke z mojim imenom. V napisali naslovnice v zvezke. Dolahka. Zelo sem bila vesela, da Dobili smo novo učenko Irino in

Zoja Bregant Perić

torek, 12. 9. 2023

Danes imamo športni dan. Z avtobusom smo šli na Vrhniko. Nato smo šli peš v Star maln. Bilo je zelo zanimivo. Lahko smo hodili po strugi potoka, saj ni bilo vode. Pri koči smo imeli malico.

Tai Kaltak

sreda, 25. 10. 2023

Imeli smo naravoslovni dan. Najprej smo naredili dežemer. Prerezal sem plastenko na pol in narisal merilo. Tako vidiš, koliko je vode. Potem smo naredili vetrokaz. Najprej sem napisal smeri neba. To so sever, jug, vzhod, zahod. Vetrokaz pokaže v katero smer piha veter.

Peter Vehar

petek, 17.11. 2023

Zapeli smo pesem Čebelar. Imeli smo Tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo kruh, med, maslo in jabolko. Z mlekom smo vsi skupaj nazdravili. Vsi smo imeli predpasnike. V šolo sem prinesla modelčke za piškote. Pekli smo medenjake za bazar. Medenjaki so bili zelo dobri.

Ela Midžan

ponedeljek, 4. 12. 2023

Iz šole smo se ob 7.45 uri učenci 3. A in 3. B odpeljali z avtobusom. V Bevke smo prišli ob 7.50 uri. Z nami so šli tudi učenci 3. C razreda. V Logatec smo prišli ob 8.30 uri. Najprej so bili za plavanje na vrsti učenci 3. A razreda in punce iz Bevk. Ostali smo imeli pouk. Nato smo zamenjali. Imeli smo preizkus plavanja. Najprej smo imeli igre v vodi, nato pa sem preplavala 50 metrov.

Nuša Kristančič.

petek, 15. 12. 2023

Iz šole smo se ob 7.45 z

avtobusom odpeljali do Logatca. V Zapolje smo prišli ob 8.30. Razdelili smo se v skupine. Bila sem skupaj z Anžetom, Nahlo, Jušem, Petrom in Davidom. Ta dan smo imeli ocenjevanje plavanja. Jaz sem plavala z Vito in Nejo. Razmišljala sem ali bom dobila pet. Bila sem živčna. Ko sem bila na vrsti, sem se trudila, kakor sem le mogla. Mrtvaka mi skoraj ni uspelo, vendar sem zmogla. Za oceno sem dobila pet in s tem osvojila zlatega delfinčka. Nato smo šli z avtobusom nazaj do šole. Poten me je mama prišla iskat in sva šli domov. To je bil moj najljubši dan.

Marija Gabrijel

četrtek, 11. 1. 2024

Na karateju smo imeli poseben dan. S prijatelji smo lahko igrali igrice na telefonu za 5 minut. Nato smo se igrali z drogom za telovadbo. Prijeli smo gromozansko blazino in jo vrgli na tla. Če to blazino porineš, je lahko zelo hitra, zato nas je odneslo iz nje. Nato je prišel učitelj Grade in smo pogledali kate od mojstrice karateja. Potem smo se igrali Finca in Med dvema ognjema. Na koncu smo tekli šprint. Imeli smo se izredno lepo.

Juš Čamernik

Torek, 23. 1. 2024

Komaj sem čakala, da bo zimski športni dan. V šolo sem prinesla kombinezon in rezervna oblačila. Na igrišču smo naredili več kot 100 sneženih kep. Metali smo jih v drevesa, škatlo in ograjo. Nato smo delali angelčke v snegu in kipe iz snega. Z Zojo sva naredili sneženega mucka in pingvina. Z Vito sva naredili iglu, vendar se nam je podiral. Pomagat nama je prišla Mila. Za šolo smo se šli sankat. Bilo je zabavno. V podaljšanem bivanju smo šli ponovno ven na sneg.

Naja Kos

ponedeljek, 5. 2. 2024

Danes je bil moj rojstni dan. Stara sem 9. let. V šolo sem prinesla bonbone. Učiteljica mi je dala obroč z napisom Happy Birthday. Sošolci so mi zapeli Vse najboljše in mi voščili. Nato smo nadaljevali s poukom. Vadili smo poštevanke, brali, pisali in imeli preverjanje glasbe. Popoldne smo praznovali še doma in jedli čokoladno torto.

Nahla Džanić

Torek, 13. 2. 2024

Moj najljubši dan je bil pust. Ta dan ni bilo naše razredničarke, zato smo imeli gospo Barbaro. Prvo in drugo uro smo izdelovali papirnate lutke. Jaz sem naredil morskega psa. Za malico smo imeli mleko in krof. Po malici so prišli kurenti v veliko telovadnico. Nato smo plesali v maskah. Sledilo je podaljšano bivanje.

David Malavašič

sreda, 6. 3. 2024

Iz šole smo se odpeljali proti Vrhniki. Preden smo obiskali komunalo smo še šli na sprehod in si ogledali Cankarjev spomenik in Cankarjevo hišo.

Nato smo si ogledali trgovino Depo. Tam smo se pogovarjali o ponovni uporabi različnih stvari. Ker je ljudi vedno več, je tudi več odpadkov, ker trgovine ponujajo tako veliko stvari. Nato smo si ogledali Komunalo Vrhnika. Tam smo videli, kako razvrščajo smeti. Zelo je smrdelo. Potem smo se pogovarjali, kaj vse lahko recikliramo. Nato smo se vrnili na avtobus in odšli v šolo na kosilo.

Zala Kavčnik

Četrtek, 4. 4. 2024

Pri likovni smo dobili nalogo, da izdelamo mesto ali vas iz odpadnega materiala. V moji skupini

so bili Juš, Lucijan in Lukas. Juš nas je spodbujal in naredili smo policijsko postajo v mestu. Lucijan je naredil policiste. Lukas je izdelal avto za policista in garažo.

Oto Švigelj

četrtek, 11. 4. 2024

Vsi pevci smo imeli svoj avtobus in odpeljali smo se v Cankarjev dom na Vrhniki na srečanje pevskih zborov. Odšli smo v sobo, kjer smo se preoblekli. Za podporo smo dobili rolado, bonbone, sok in kruh. V dvorani v Cankarjevega doma smo hitro izpeljali vajo in se usedli na sedeže. Takrat so vstopili učenci, ki so bili poslušalci. Bili smo drugi na vrsti. Zapeli smo tri pesmi: Šentlenart, Ptice in Vrtnica. Ko smo končali z petjem, smo poslušali še ostalih sedem zborov. Nato smo odšli nazaj v sobo, kjer smo se preoblekli in pomalicali. Nazadnje smo odšli pogledat izvir reke Ljubljanice. Odšli smo do avtobusa in se odpeljali nazaj v šolo.

Anika Majcen

ponedeljek, 15. 4. 2024

Treniram nogomet in sem v skupini U10. Imamo trenerja Tilna, ki je zelo prijazen. Ta dan smo tekli 5 krogov, naredili atletske abecede in šli igrati nogomet. Trener je bil direkt iz službe in ni imel ključev za rekvizite. Če Mark ne bi s sabo imel žoge, bi imeli kondicijski trening. Razdelili smo se v 2 ekipe. Iz polovice igrišča sem dal 2 gola. Zmagali smo 6 proti 2. Trening traja 1 uro in 15 minut. Potem sem šprintal do babi. Babi Marjana mi je dala tri palačinke.

Lukas Rakoše

torek, 16. 4. 2024

Šli smo v kino Kinodvor. Gledali smo 6 risank: Presneta odeja iz Slovenije, Franckina juha iz Francije, Tiranozaver iz Nemčije, Sestri iz Francije, Oprosti iz Češke in Črnilo iz Nizozemske. Vse predstave so mi bile všeč. Najboljša risanka je bila Črnilo, saj je bila smešna, ker čistilec ni hotel pobrisati sladoleda, a na koncu ga vseeno je. V predstavi Presneta odeja je Koyaa prestrašil odejo, da je bila spet mirna. Po vsaki risanki smo se pogovarjali.

Vita Fortuna

Petek, 19. 4. 2024

Pri Zlatem sončku smo se šli Medvema ognjema. Igrali smo 3.a proti 3.b. Jošt je zadel skoraj vse moje sošolce. Sam sem se dobro izmikal, da me niso zadeli. Zadel sem Ano. Borili smo se do konca, a smo vseeno izgubili. Upam, da jih bomo naslednjič premagali.

Lucijan Ruf

ponedeljek, 22. 4. 2024

Pri matematiki smo seštevali do 1000 in mi gre kar dobro. Pri športu smo plesali Okrog sveta in Ob bistrem potoku je mlin, vendar ne plešem rad. Pri glasbi smo se učili o različnih zvrsteh glasbe. Najbolj zabavni so bili Avseniki. Pri slovenščini smo pisali dnevnik kar mi je bilo zanimivo.

Mark Okršlar

sreda, 24. 4. 2024

Zjutraj sem bila najprej v jutranjem varstvu. Po pouku sem šla na kosilo. Za kosilo smo imeli pire krompir, špinačo in meso. Nato sem naredila domačo nalogo. Med popoldansko malico smo gledali risanko. Potem smo šli ven. Vsako sredo grem na gimnastiko. Za ogrevanje smo se lovili in igrali igrice Ribič gre na lov ter Gargamel in smrkci. Po gimnastiki sem šla domov.

Irina Latinović

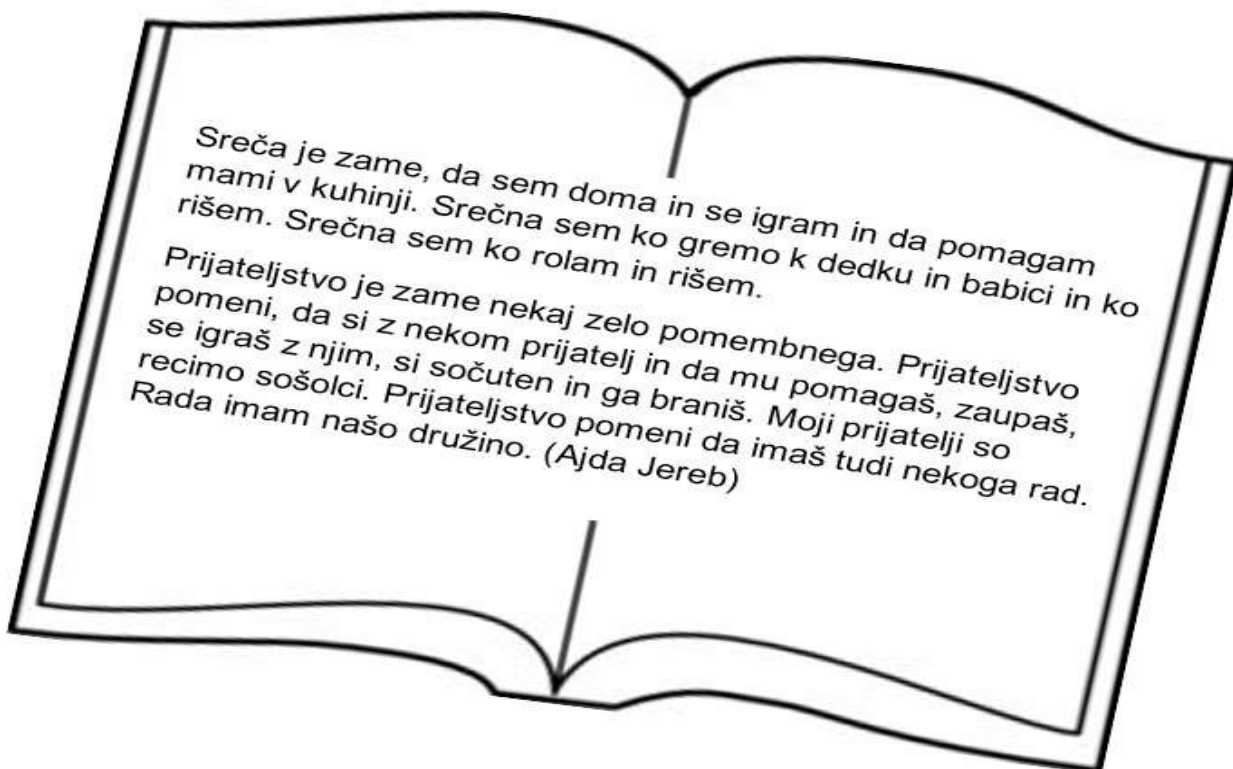
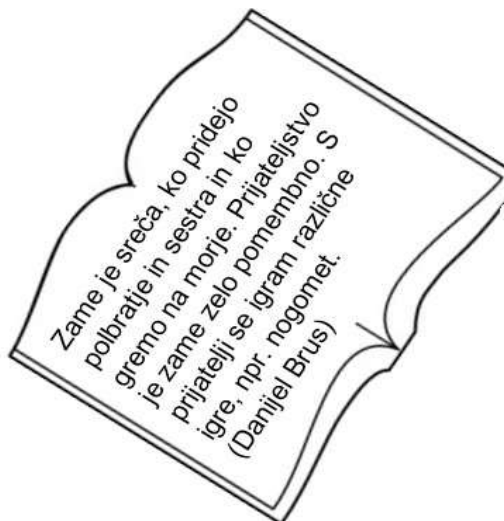
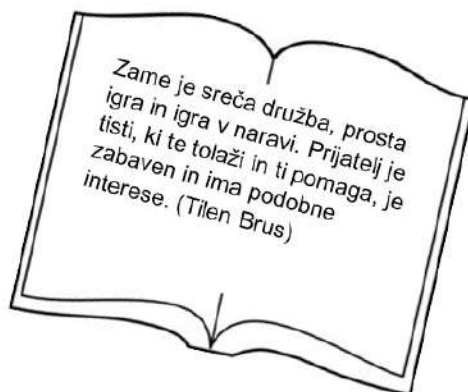
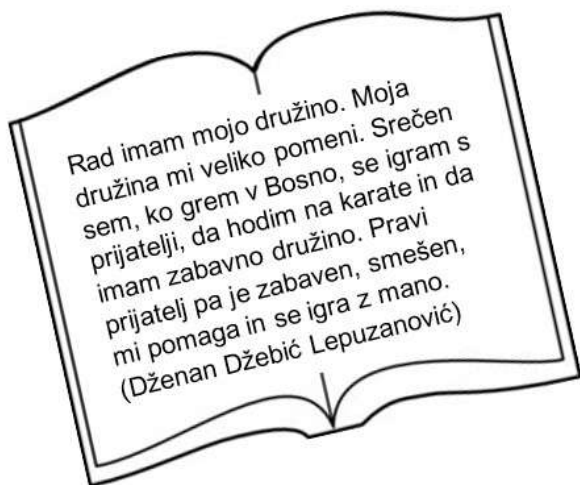
torek, 14. 5. 2024

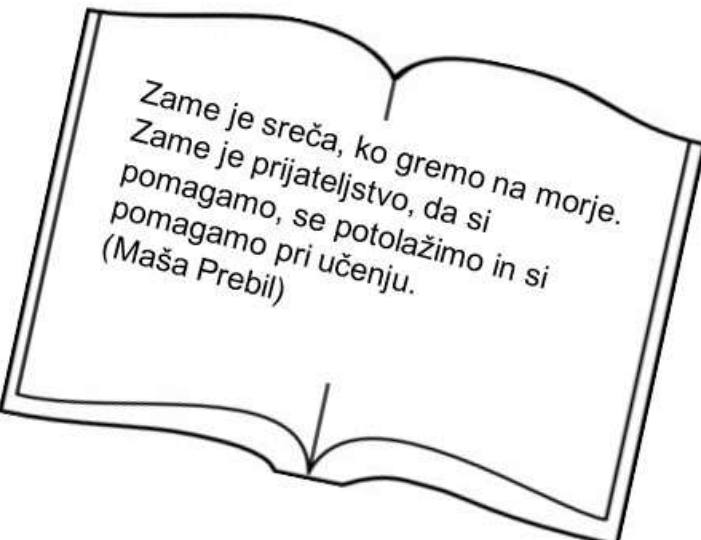
Pri šahu sem igral z Lukasom in Lucijanom. Kljub temu, da že znam premikati vse figure, je Lukas zmagal. Tudi Lucijan je bil boljši od mene. Premagal pa sem že Katrino. Doma igram šah z bratrancom Gašperjem. Imam lesen šah. Rad hodim na šah.

Ažbe Kunstek

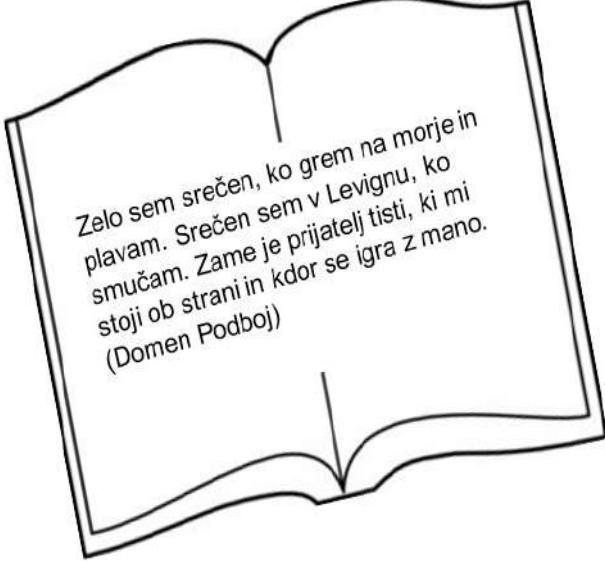
Učenci 3. c razreda—Ko si srečen

Učenci 3. c so razmišljali o tem, kaj za njih pomenita sreča in prijateljstvo. Takole so zapisali...

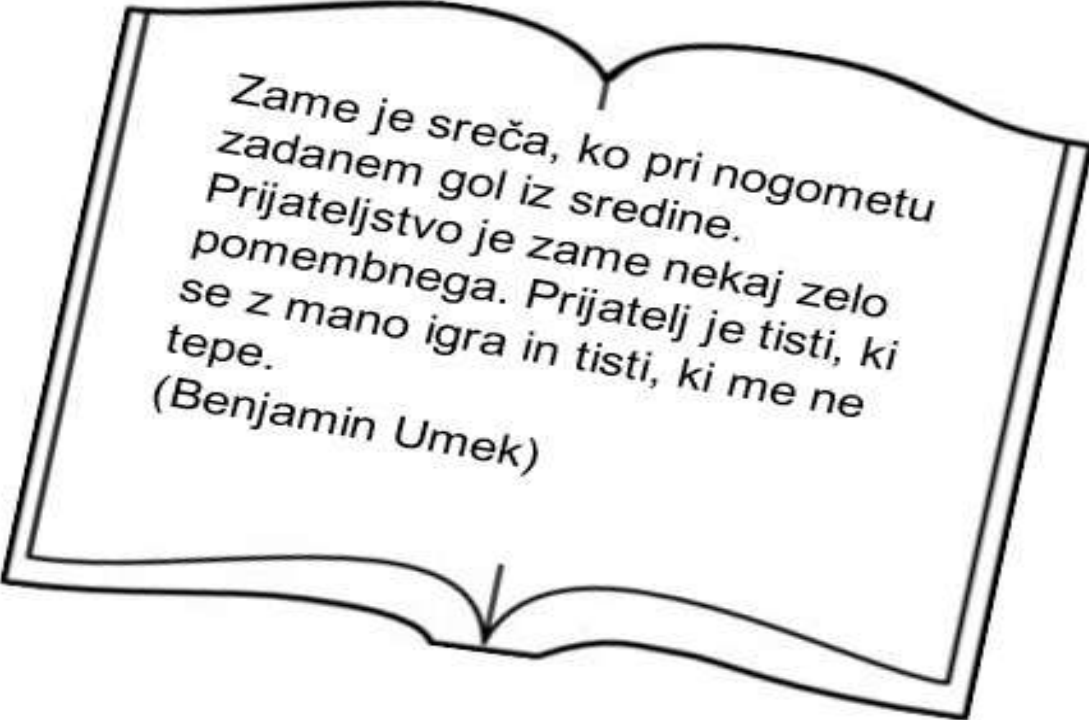

Zame je sreča, ko gremo na morje.
Zame je prijateljstvo, da si
pomagamo, se potolažimo in si
pomagamo pri učenju.
(Maša Prebil)

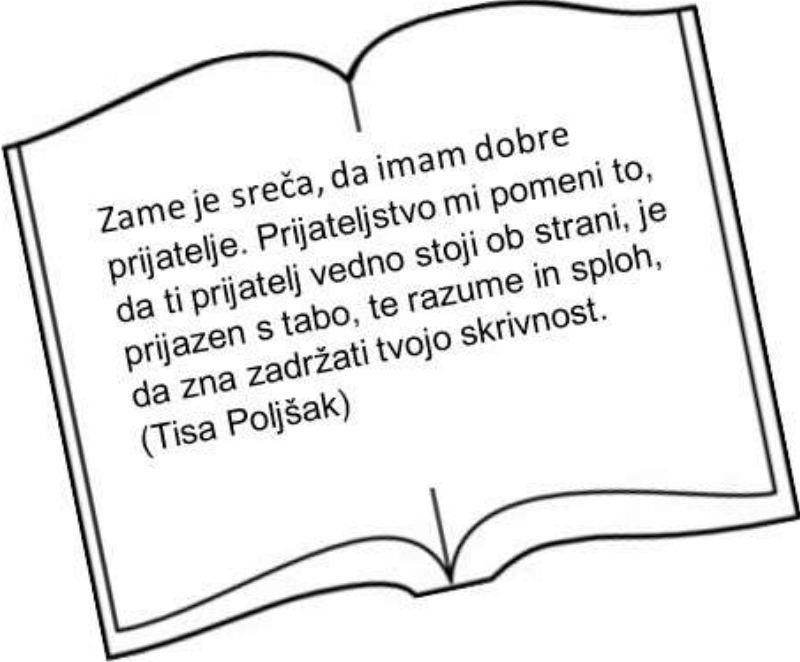
Zelo sem srečen, ko grem na morje in
plavam. Srečen sem v Levignu, ko
snučam. Zame je prijatelj tisti, ki mi
stoji ob strani in kdor se igra z mano.
(Domen Podboj)

Zame je sreča, ko pri nogometu
zadanem gol iz sredine.
Prijateljstvo je zame nekaj zelo
pomembnega. Prijatelj je tisti, ki
se z mano igra in tisti, ki me ne
tepe.
(Benjamin Umek)

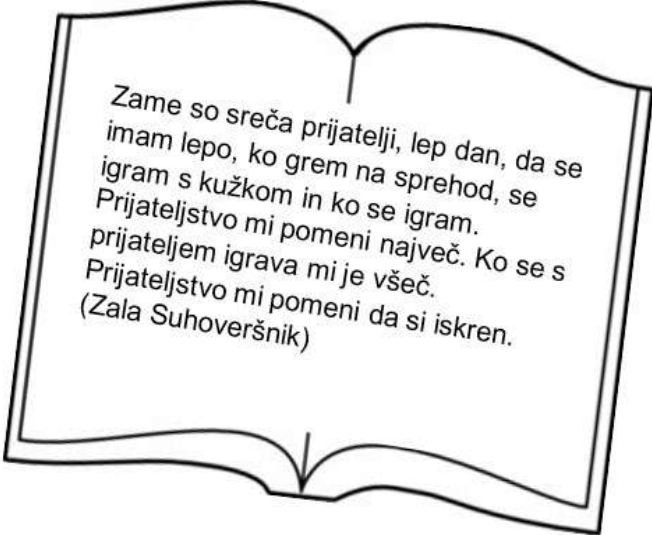
Zame je sreča, ko grem na morje
z mami, atijem in Mašo! Še
posebej rada grem na Hrvaško
na Pag. Zame je prijateljstvo, ko
se družim z Viktorijo!!
(Ema Jakubovski)

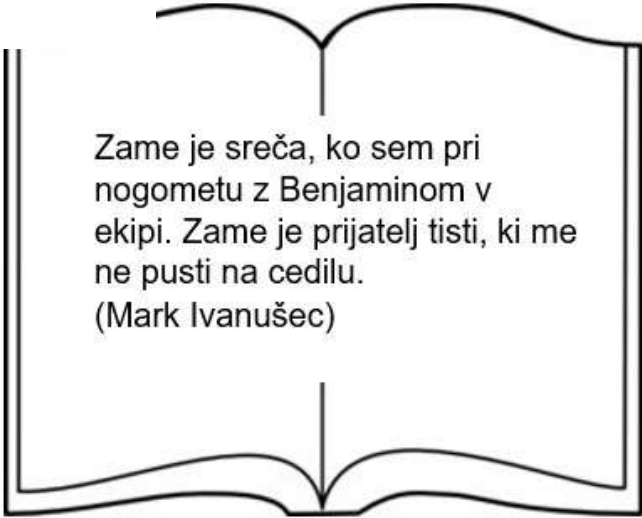
Zame je sreča, da imam dobre prijatelje. Prijateljstvo mi pomeni to, da ti prijatelj vedno stoji ob strani, je prijazen s tabo, te razume in sploh, da zna zadržati tvojo skrivnost.
(Tisa Poljšak)

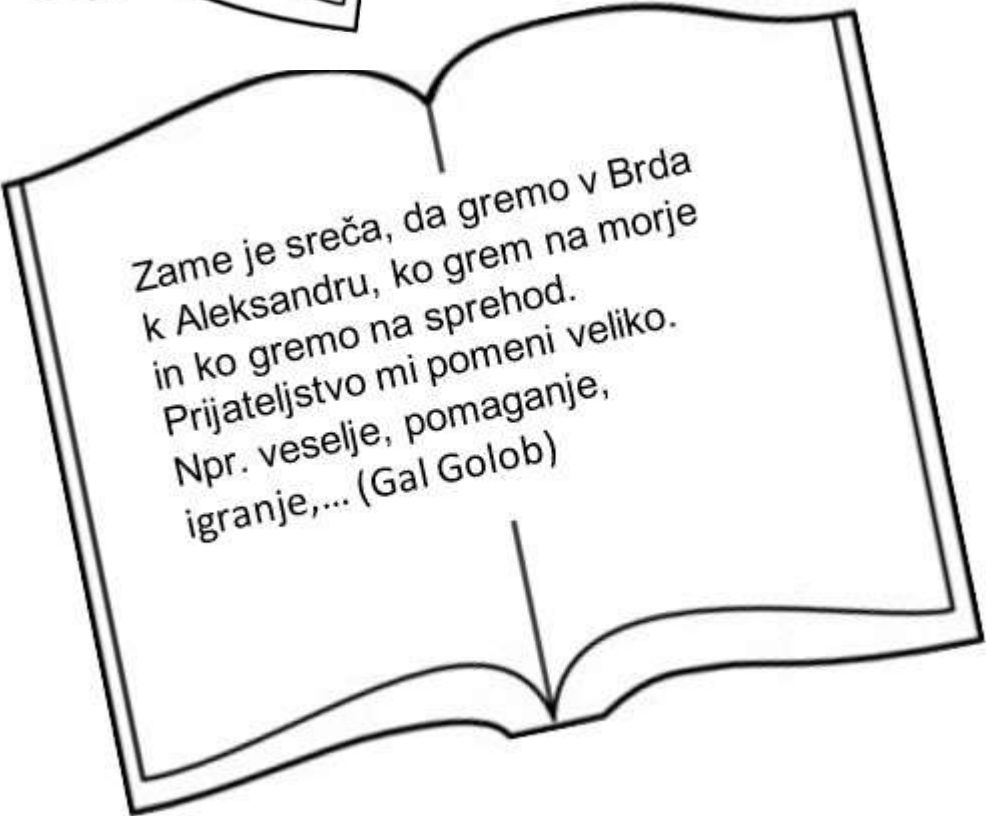
Zame je sreča, da lahko igram MINECRAFT, da plezam po drevesih in da delam vozle. Prijateljstvo mi pomeni zabavo in lepoto.
(Domen Luka Lajevec)

Zame so sreča prijatelji, lep dan, da se imam lepo, ko grem na sprehod, se igram s kužkom in ko se igram. Prijateljstvo mi pomeni največ. Ko se s prijateljem igra mi je všeč. Prijateljstvo mi pomeni da si iskren.
(Zala Suhoveršnik)

Zame je sreča, ko sem pri nogometu z Benjaminom v ekipi. Zame je prijatelj tisti, ki me ne pusti na cedilu.
(Mark Ivanušec)

Zame je sreča, da gremo v Brda k Aleksandru, ko grem na morje in ko gremo na sprehod. Prijateljstvo mi pomeni veliko. Npr. veselje, pomaganje, igranje,... (Gal Golob)

Učenci 3. c razreda POŠ Bevke so likovno ustvarjali

Literarni prispevki 4. a

Ob svetovnem dnevu poezije

Všeč mi je poezija
je kot nekakšna čarovnija.

Ravnilo, ravnilo
je potrebščina kot črnilo.

Knjige so knjige,
v njih se najdejo traparije.

Ptica, ptica,
mogoče nova novica?

Delfin pa je delfin,
igra se kot klovn.

Neja Janković, 4. a

Če starši ne bi hodili v službo

Če starši ne bi hodili v službo in jaz v šolo, bi bilo super. Imeli bi veliko časa, ki bi ga preživeli skupaj. Potovali bi po svetu, odkrivali nove stvari in obiskovali muzeje in gradove. Ko bi bili doma, bi z atijem naredila največje lego mesto na svetu in si veliko podajala vorteks. Z mami bi veliko kuhali in hodili na dolge sprehode s kužki. Rada bi, da bi se to zgodilo, vendar morata starša v službo, jaz pa v šolo.

Lucija Begić, 4. a

Narobe svet

Če bi bil svet narobe, bi jaz moral zjutraj vstati in zbuditi mami in očija. Narediti bi jima moral zajtrk in ju peljati v šolo. V službi bi pojedel veliko sladkorja. Ko bi mami in oči prišla domov, bi jima rekel, naj naredita domačo nalogo. Potem, ko bi naredila domačo nalogo, bi ju pohvalil in jima rekel, da gresta lahko gledat TV. Spomnil bi ju še, da imata trening ob pol petih. Po treningu bi šli s kolesi do Berzota na sladoled. Za večerjo bi jima naredil palačinke. Po večerji bi ju spomnil, naj umijeta zobe in gresta spat. Tako bi se zaključil en super dan.

Anže Werk 4. a

Vezalkine sanje

V prvem delu je vezalka želela biti na zlatem krožniku, zdaj bomo pa izvedeli, kaj se bo zgodilo.

Vezalka je pristala v loncu in zaradi mehurčkov je mislila, da je v jackuzziu. Ko so mehurčki ponehali, je čakala in čakala in čakala in čakala in na koncu so jo dali na krožnik. Bila je zelo vesela z drugimi *nudli*.

Kar naenkrat so jo navili na žlico. Tam je bil pa deževnik, ki ga je videla v sanjah. Skočil je na žlico in žlica je padla na tla. Deževnik in vezalka sta pobegnili in živela skupaj. In ko sta se hotela poljubiti, si je vezalka mislila, kakšen heroj je bil deževnik. In ko sta se spet želela poljubiti, se je vezalka zbudila.

Jaka Dittrich. 4. a

Debela Nela in zavaljeni Jani

Ko je Jani prišel domov, ga je mami vprašala, ali je dobil oceno 5.

»Ja, sem.«

»Kako?«

»Hm, hm ... A, že vem! Zato, ker mi je pomagal angel varuh.«

Sofijina pesem

Sofija je bacil veselosti,
ki povzroča sredi skrbi
napad smejalne norosti.

Zahihita se v dlaneh,
prasketa v laseh,
vesela osmeši oči
in zdrvi po zobeh.

Sofija nalezljivo okuži
velika in mala usta
in tam ena, dva tri –
vse resne bacile pohrusta.

Sofija König, 4. a

»Aja? To si se mi pa zlagal.«

»Ne nisem. Res nisem. Mami, zdaj pa res poslušaj. Povedal ti bom po resnici. Takole je bilo: stopil sem na žvečilni gumi, ker sem moral iti piti, ker sem pojedel šest slanih prest.«

»In potem?«

»No, potem sem čutil na podplatu žvečilni gumi, ker je taka bunkica. In potem je bil en listek s pravilnimi trditvami. Zahvalil sem se angelu in prepisal.«

»No, to ti težko verjamem, ampak dobiš nov kasetar, najnovejši model.«

»Hvala, mami, hvala!«

Jani je bil zadovoljen, ker ne hrešči več, in je od zdaj naprej vedno poslušal pesmi.

Rok Kvas, 4. a

Učna ura iz leta 2100

Vrata so se odprla kot v trgovini, zvonec je bil kar hiphop glasba. Ko pogledaš, so imeli vsi otroci gaming sedeže, računalnik in tablico. Bili sta dve električni tabli. Povsod so bile LED lučke. Omarice so bile na prstni odtis. Ura je bila digitalna, na tleh je bil parket. Učna ura matematike pa je bila taka: prišel je učitelj, rekel je samo: »Živijo!« Govoril je nebesedno, a je bil zelo prijazen. Pouk je bil tak: učitelj je samo rekel, da rešimo na računalniku nalogo 70 in 71, to je to. Pustil nas je samo in sploh nismo delali tega, ampak smo igrali igrice na računalniku.

Filip Zorec, 4. a

Če bi obiskali šolski muzej iz leta 2100 in bi imeli učno uro, bi namesto v zvezke pisali na računalnik. Table bi pisale same, stoli in mize bi postali tako kot računalniki. Otroci ne bi več znali pisati na roke. Imeli bi uniforme, navadne torbe bi zamenjali s pametnimi. Otroci ne bi imeli več veliko znanja. Šole bi postale zasvojene s pametnimi napravami. Otroci bi postali kot roboti.

Ela Teržan, 4. a

Zamešana pravljica

Živela je Opelkla.

Ne, babi, živela je Peplka.

No, potem pa Pepelka. Imela je veliko keša.

Bila je revna, no!

Prišla je čebela.

Prišla je vila, ne čebela!

In ji dala 5 evrov.

Pa kakšnih 5 evrov ...!?

No, zgodbe je konec in jaz grem spat.

Joj, nisi je še dokončaaaalaaa!

Lara Židanek, 4. a

Prispevki 4. b razreda

OBISK SLOVENSKEGA ŠOLSKEGA MUZEJA

V mesecu marcu smo imeli četrtošolci dan dejavnosti. Obiskali smo Slovenski šolski muzej v Ljubljani. Ko smo prispeli, smo se razdelili v dve skupini. Jaz sem bil v skupini, ki si je najprej ogledala razstavo o zgodovini šolstva pri nas. Videli smo veliko stvari, ki so jih včasih uporabljali učitelji in učenci, kot na primer tablice iz voska, lesene torbe, krede in otroške igrače. Postopoma smo se približevali sedanjosti, zato so bile igrače vedno bolj podobne današnjim. Nato smo se zamenjali z drugo skupino. Izvedeli smo, da bomo imeli uro lepopisa. Preden smo odšli v učilnico, smo se morali obleči tako kot so bili oblečeni fantje in dekleta včasih. Ko je učiteljica prišla v razred, smo vsi morali vstati in pozdraviti z dober dan gospodična učiteljica. Ko me je učiteljica nekaj vprašala, nisem vedel odgovora, zato sem šel klečat na koruzo. Čez nekaj časa sem se lahko vrnil v klop. Vzeli smo črke A, I, N in M. Zapisali smo jih s črnilom. Ko je bilo dneva dejavnosti konec, smo pojedli malico in se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo. Na dnevu dejavnosti mi je bilo zelo všeč.

Bine Dolenšek, 4. b

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA

Aprila smo četrti razredi odšli v Slovenski šolski muzej z avtobusom. Na začetku smo izbrali skupine, jaz sem bil prva skupina. Ogledali smo si, kakšna je bila šola nekoč. Po koncu ogleda smo se zamenjali z drugo skupino. Imeli smo učno uro kot je bila nekoč v letu 1930. Ta ogled mi je bil še posebej zelo zanimiv, kar nisem mogel verjeti. Učili smo se pisati kot nekoč, črke so bile zelo zahtevne. Učiteljica je bila zelo stroga in olikana, vedno je govorila jako dobro, bila je zelo smešna. Mene je poslala na osla in tam mi je bilo zelo udobno, moral sem se naučiti 9. pravilo, ki pa se ga sedaj ne spomnim.

Jan Pekolj 4. b

BRALNA ČAJANKA

V mesecu aprilu smo v razredu pripravili bralno čajanko.

Najprej smo dekleta in fantje odnesli blazine iz telovadnice v razred. Nato smo jih razporedili po tleh. Ko smo vsi prišli v razred, smo dali na mizo papirnate krožnike, sokove, čaj in piškote. Vsak je imel svoj kozarček. V kozarčke smo si nalili čaj ali sok in si jih prinesli poleg blazine. Moja sošolka je prinesla sokove in jih razdelila sošolkam in sošolcem. Ostala dekleta so piškote pravično razdelile na papirnate krožnike in jih prinesla v kotičke. Ko smo se umirili, je vsak vzela svojo knjigo in začel brati. Brali smo okoli petinštirideset minut. Prebrali pa smo okoli dve poglavji. Učiteljica je rekla, da bomo tudi meditirali. Predvajala je umirjeno glasbo, vzela debelo knjigo in začela brati. Ko je učiteljica brala, je moj sošolec zaspal. Učiteljica je rekla, naj se nehamo smejati in gremo na svoja mesta, sošolca pa pustimo še malo spati. Potem sva še jaz in moja sošolka ob glasbi zaspali. Ko smo končali meditacijo, smo imeli malico. Za malico smo imeli kruh in namaz. Po malici pa smo imeli šport. Pri športni smo se najprej ogreli. Potem smo se šli finsko in med dvema ognjema. Po športni smo imeli angleščino. Pri angleščini nam je učiteljica narekovala črke in mi smo mogli ugotoviti kaj iz teh črk nastane. Ko je bilo konec angleščine, smo imeli kosilo.

Ta dan v šoli mi je zelo hitro minil.

Nika Miklič, 4. b

OBISK SLOVENSKEGA ŠOLSKEGA MUZEJA

V mesecu aprilu smo odšli četrtošolci v Slovenski šolski muzej v Ljubljano.

Tam smo si ogledali razstavo o zgodovini šolstva in imeli učno uro kot so bile v letu 1930. Učiteljica je bila zelo stroga. Nekatere otroke je poslala klečat na koruzo in sedet na oslička. Kregala je tudi otoke, ki so imeli uhane ali pa so pisali z levo roko. Malo pa mi je bilo nadležno, saj sem morala vedno govoriti gospodična namesto gospa, ker učiteljice v tistih časih običajno niso bile poročene. Pri razstavi o zgodovini šolstva mi je bil najbolj všeč slikovni in slušni del. Spoznali smo tudi veliko starih predmetov, ki so jih včasih uporabljali v šoli: tablico iz voska, pero za pisanje, abecednik in druge. Izvedeli smo, da je cesarica Marija Terezija uvedla obvezno šolanje. To pa staršem ni bilo preveč všeč, saj so jim morali otroci pomagali pri delu na kmetiji. Na razstavi smo spoznali

veliko novega.

Nato smo odšli ven in pojedli malico. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v šolo.

Lucija Švigelj, 4. b

OBISK SLOVENSKEGA ŠOLSKEGA MUZEJA

V mesecu maju smo obiskali Slovenski šolski muzej. Okoli 7.50 zjutraj nas je prišel iskat avtobus in nas peljal do Ljubljane.

Ko smo prišli v muzej, smo imeli najprej uro lepopisa, kot je bilo včasih. V starih časih so bili v šoli veliko bolj strogi in imeli so veliko pravil ter kazni. Učence so kaznovali tudi zaradi neumitih rok, neprimernega vedenja ali narobne drža... Mojega prijatelja je učiteljica za kazen, ker je imel neumite roke, dala klečat na koruzo. Nekoga iz drugega razreda pa na osla. Roke je moral imeti med ušesi in brati pravilo, ki ga je prekršil, moral se ga je celo naučiti na pamet. Po končani uri lepopisa smo šli na ogled muzeja, kjer smo se učili o zgodovini in o nastanku šole. Zanimivo mi je bilo videti star zvezek učenca, ker je bilo vse tako lepo napisano, kar je še posebej težko, če uporabljaš nalivno pero. Nato smo se odpravili z avtobusom nazaj proti šoli.

V Slovenskem šolskem muzeju mi je bilo najbolj všeč na uri lepopisa.

Oliver Cerar, 4. b

BRALNA ČAJANKA

Mesec april je mesec posvečen branju. Ker tudi v 4.B radi beremo, smo v razredu pripravili bralno čajanko.

Vsak je od doma prinesel knjigo, piškote, čaj in sok. V naš razred smo prinesli pet blazin iz male telovadnice in si pripravili udobna ležišča. Brali smo 45 minut, nato pa smo imeli 15 minut meditacije. Takrat nam je učiteljica pripovedovala zgodbo o začaranem gozdu. Ob pripovedovanju

učiteljice sta moja sošolec in sošolka zaspala. Ko sta se zbudila, smo imeli 45 minut športa. Po športu smo imeli malico. Za malico smo jedli kruh, medeni namaz in mleko. Njami! Po športu smo imeli 45 minut angleščine. Nato smo imeli podaljšano bivanje. Ta dan mi je bil zelo všeč. Ko smo brali, pa najbolj. Upam, da bo bil v šoli še kakšen tak dan.

Kaja Viktorija Strgar, 4. b

ČAJANKA V ŠOLI

V mesecu aprilu smo imeli v razredu bralno čajanko. Od doma smo prinesli piškote, sok, nekateri pa tudi čaj. Pred pričetkom čajanke smo pripravili blazine po razredu, da nam je bilo med branjem čim bolj udobno. Pripravili smo tudi piškote, nato pa začeli z branjem knjig v kotičku. Razdelili smo se v skupine po nekaj učencev. Vsak učenec je prinesel svojo najljubšo knjigo. Za branje v strogi tišini smo si vzeli 45 minut. Branju je sledila meditacija. Učenci smo se udobno namestili na blazine, zaprli oči in sledili nežnemu in tihemu glasu učiteljice. Učiteljica Nataša nas je z meditativno zgodbico popeljala v začaran grad. Med meditacijo smo jaz, sošolka Nika in sošolec Bine kar zaspali. Meditacija je trajala 30 minut. Po meditaciji smo imeli malico, a nismo bili lačni, saj smo se najedli dobrih piškotov. Sledila je športna vzgoja pri kateri smo se igrali igro med dvema ognjema. Pouk smo nadaljevali z angleščino, kjer smo se naučili nekaj novih besed. Tako se je naš dan v šoli zaključil. Bil je prav poseben, zato si želim, da bi to še kdaj ponovili.

Tinkara Mivšek, 4. b

KULTURNI DAN: SLOVENSKI ŠOLSKI MUZEJ

V četrtek ob 8.10 uri smo se odpravili v Slovenski šolski muzej v Ljubljani. Ob prihodu sta nas pričakala dva vodiča. Eden nas je popremil do stare učilnice, druga vodička pa se je ta čas preoblekla v starodobno učiteljico. Prišla je v razred, mi pa smo morali počakati v popolni tišini. Naprej nam je pregledala, če imamo čiste roke. Ugotovila je, da imam zelo umazane roke in me takoj poslala klečat na koruzo. Ko sem tam klečal, me sploh ni bolelo. Klečal sem 10 minut, in bilo mi je že kar dolgčas. Čez nekaj časa je od mene zahtevala opravičilo, opravičil sem se in lahko sem se usedel nazaj v klop. Eden od učencev bi v tistih časih moral 500x prepisati besedo ivanjščica. Po zaključku pouka smo imeli še ogled drugega dela muzeja. Tam smo videli, kako se je šola spreminjala skozi leta. Dan mi je bil všeč, ker je bilo zame zelo zabavno.

Tin Kogovšek, 4. b

DELAVNICA O DVOŽIVKAH

V mesecu marcu smo v razredu spoznali tri vrste dvoživk, to so: majhna krastača, mali pupek in navadni pupek. Dvoživke nam je predstavila naravovarstvena svetovalka iz Krajinskega parka Ljubljansko barje. Krastača je zelo hladna, njen življenjski prostor pa ima veliko zelenja in vode. Pri krastači mi je bilo zanimivo, kako se oglaša in kako raztegne svoje sprednje in zadnje krake. Mali in navadni pupki so zelo majhni in različnih barv, njihovi življenjski prostor pa so ribniki in ostale sladke vode. Pri malih in navadnih pupkih mi je najbolj zanimivo to, da so si vsi čisto različni, tako kot so različni naši prstni odtisi. Dobro je bilo, ker smo lahko dvoživke prijeli v roke in začutili njihovo kožo, najboljše pa je bilo, da smo spoznali dvoživke, ki jih še nismo poznali.

Iza Jesenko, 4. b

LIKOVNA URA

V mesecu aprilu smo v našem razredu izdelovali kaširane kokoške. Potrebovali smo veliko časopisnega papirja, balone, tempere barve, trši karton različnih barv in vrstico za noge. Najprej smo napihnili balon, nato pa

zmešali tekoče lepilo z malo vode. Balone smo prelepili s časopisnim papirjem. Naslednji dan smo balone še enkrat prelepili, da so postali še trši. Potem si je vsak učenec izbral barvo, s katero je pobarval balon oblepljen s časopisom. Ko se je barva posušila, smo balone še enkrat prebarvali. Iz rdečega papirja smo izrezali kronico, iz rumenega pa kljun, noge in peruti. Iz črnega in belega papirja smo izrezali dva krogca in ju prilepili drug na drugega. Tako so nastale oči. Vse smo s pištolo za vroče lepljenje prilepili na balon. Najprej smo na vrh balona prilepili rdečo kronico, nato oči in kljun, peruti smo prilepili na levo in desno stran balona. Noge smo prilepili na vrstico, vrstico pa na balon. Nazadnje smo naredili še podstavek iz barvnega kartona, kamor smo položili naše kokoške. Tako so nastale prelepe kaširane kokoške.

Mia Mihelčič, 4. b

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA

V četrtek pred prvomajskimi počitnicami smo z razredom obiskali šolski muzej. Avtobus nas je pripeljal do Ljubljane, pot v muzej pa smo nadaljevali peš.

Ko smo prišli, so nas stopnice vodile do garderobe. Tam smo odložili svoje jakne in nahrbtnike. Nato smo se razdelili v dve skupini. Jaz sem bil v drugi skupini. Najprej smo odšli v učilnico, staro 100 let, kjer smo imeli učno uro lepopisa. V učilnico je prišla učiteljica, pozdra-

čili smo jo, nato nadaljevali uro. Med uro je nekatere poslala klečat na koruzo ali sedet na "osla". Ko se je učna ura lepopisa končala, smo se zamenjali s prvo skupino. Prišli smo v nek dolg hodnik, kjer so bili razstavljeni stari predmeti, ki so jih včasih uporabljali v šolah. V stenah so bili predali, notri so bile stare igrače in pa druge stare stvari. Ko je bilo konec, smo se oblekli, vzeli svoje stvari in odšli ven na malico. Malicali smo pri kolesarnici. Ko smo pojedli, smo odšli proti avtobusu in avtobus nas je odpeljal nazaj v šolo. Tako je bilo konec ekskurzije. Obisk šolskega muzeja mi je ostal v lepem spominu. Bilo je poučno in tudi zabavno.

Lucijan Oblak Zver, 4. b

URA O DVOŽIVKAH

V mesecu marcu smo imeli v našem razredu delavnico o dvoživkah. K nam je prišla raziskovalka z Ljubljanskega barja. V razred je prinesla dve kletki s tremi vrstami dvoživk. Najprej nam je predstavila večjo dvoživko, in to je bila krastača. Povedala nam je, da imajo krastače krajše noge in v daljino manj skočijo od navadnih žab. Sošolec jo je vprašal, kam se krastače skrijejo med sušo. Odgovorila mu je, da se krastače umaknejo v navlažene koticke gozda. Razložila nam

je, da krastača odvrže mrest tako, kot vse druge žabe. O žabah je povedala tudi, da jih ljudje velikokrat povezi-jo, zato smo jim zgradili ograje in izkopali podzemne rove pod cesto.

Drugo dvoživko nam je kar takoj pokazala, a nihče ni vedel, za katero vrsto gre. Potem nam je le razkrila, da je to veliki pupek. Nekateri živijo v gorah, drugi pa v jarkih ali na barjih. Po trebuščku so lahko oranžni ali rjavi. V zadnji kletki se je skrival mali pupek. Pupki zelo dobro plezajo. Zanimivo je tudi, da smo morali imeti roke navlažene, da za dvoživke ni bilo preveč suho.

Na koncu smo vse lahko tudi prijeli in jih potipali, kar nam je bilo zelo všeč. Raziskovalka je potem skupaj s svojimi dvoživkami odšla.

Rok Rovšek, 4. b

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA

Aprila smo 4. razredi odšli v Slovenski šolski muzej. Z avtobusom smo prišli v Ljubljano in se nato peš sprehodili do muzeja. Tam so nam predstavili prvo neandertalsko piščal. Imela je malo drugačen glas kot navadna. Pokazali so nam tudi tablice iz voska, na katere so pisali včasih. Potem pa smo se odpravili v učilnico starih časov. Najprej smo si oblekli oblačila, katera so imeli učenci oblečena nekoč. Ko smo prišli v razred smo sedli v klopi in počakali, da je v razred prišla učiteljica. Ko je prišla, smo vsi vstali in jo pozdravili. Med poukom smo se učili lepopis. Ta šolska ura je bila zelo zabavna in zelo drugačna kot navadna.

Leon Pečko, 4. b

OBISK SLOVENSKEGA ŠOLSKEGA MUZEJA

Meseca aprila na dan dejavnosti sem se odločili, da se bomo odpravili v slovenski šolski muzej. Tega dne so se udeležili trije razredi 4. a, 4. b in 4. c. V četrtek zjutraj smo se pred šolo zbrali 4. a in 4. b. V nahrbtnike smo si dali malico in čakali na avtobus. 4. c je že bil v avtobusu. Potem smo se usedli na avtobus in se odpeljali proti šolskemu muzeju.

Ko smo prispeli, so nam učitelji povedali pravi-

la. V muzeju smo se odpravili po mnogih stopnicah navzgor. Tam smo se preoblekli in razdelili v dve skupini, ki naj bi se vmes zamenjali.

Naša skupina je odšla v neko podolgovato sobo, ki je spominjala na hodnik. Začeli smo v prazgodovini. Voditeljica nam je pokazala, kakšne igrače so takrat imeli, kako so se oblačili, kakšne učilnice so imeli, kako so se obnašali, kakšne načine učenja so imele učiteljice, oblike torb in podobne zanimivosti. Tako smo se od prazgodovine z leti premikali vse do danes. Potem smo se zamenjali in odšli v učilnico nekoč. Učiteljica je bila zelo čudna, saj je namesto zelo dobro, zelo lepo in bravo govorila jako dobro. Način učenja je imela tak, da je povedala, kako se napiše eno črko, potem pa je spraševala, če kaj poznamo na to črko. Bilo je zelo zanimivo, vznemirljivo in zabavno.

Arne Suhadolnik, 4. b

Prispevki 4. c razreda POŠ Bevkę

NENAVADNI AVTOMOBILČEK

Nekega dne je bil fant, ki mu je bilo ime Leon. Leon je praznoval svoj 15. rojstni dan. Za rojstni dan je od babice dobil avtomobilček. Leon ni vedel kaj naj z njim. Pustil ga je v svoji sobi. Ko so se poslavljali, je avtomobilček dobil človeške lastnosti. Odpeljal se je do okna, skočil skozi in pristal na kolesih. Avtomobilček se je spremenil v hitrega Monster traka. Avtomobilček je zmagal tekmo, na kateri se mu je pridružil. Avtomobilček se ni mogel več upirati dirkam. Šel je na čisto vsako tekmo. Avtomobilček je moral potem pohiteti k Leonu. Drugi dan je Leon vstal iz postelje in opazil, da avtomobilčka ni več. Šel je pogledat po celi hiši. Potem se je spomnil, da je pozabil pogledati v garažo. Takoj ko je vstopil, se je avtomobilček spremenil v Monster traka. Ko je to zagledal je zavpil » Juhuuu juhuuu! « Avtomobilček ga je vprašal, kaj je Leon? Leon ga je vprašal, kako lahko govori. Avtomobilček mu je odgovoril, da lahko govori, posluša, se spreminja, čuti ter vidi. Leon je skočil v avtomobilčka, šel z njim na tekmo in ko sta zmagala, sta dobila nagrado v vrednosti bilijon evrov. Šla sta po svetu - tja, kjer je največ tekem. Tam sta zaslužila mastne denarce. Nekega dne sta šla do Leonove prve hiše in dala staršem dva milijona eurov.

David Žibert, 4. c

GOSPA MAMA NE ZNA PRIPOVEDOVATI ZGODB

Nekoč je živela koza, ki je dobila 7 kozličkov. No ja, postala je mama. Nekega dne se je odločila, da bo šla s prijateljicami v mesto. Rekla je kozličkom, da se vidijo drug teden. Potem se je odpravila v mesto. Kozlički so gledali kako odhaja. Ko se ni niti njene sence več videlo, so začeli noreti po hiši. Ponoči so imeli zabavo v pižamah, gledali so filme in jedli so kokice in čips. Nenadoma pa je nekaj potrkalo na okno. Kozlički so se skoraj polulali v hlače. Samo en se je v resnici polulal v hlače, ime mu je bilo Jože. Jože je pogledal bližje in zagledal je pujsa. Jože se je prestrašil in se zaletel v kavč. Drugi kozlički so se prestrašili Jožeta, zato so stekli v svoje postelje. Zjutraj so se zbudili ob 10.00. Prvi se je zbudil Jože in zbudil ostale. Skupaj so odšli v Tivoli na sladoled. Tam je Jože zagledal pujsa, ki je zvečer bil pri oknu. Jože je rekel kozličkom naj zbežijo in so bežali do druge slaščičarne. Tam so zagledali mamo in jo zvezli domov.

Ines Gostiša, 4. c

VODA

Najdemo jo v treh oblikah: kot led, voda in vodna para. Veste, da moč vode lahko spremeni pokrajino, vdolbe podzemno reko, daje elektriko in energijo ipd. Voda prekriva skoraj tri četrtine našega planeta ter jo na veliko načinov izkoriščamo.

Kako voda vpliva na skoraj cel svet? Vam bom povedal. S snegom, poplavami, točo in sodro. Živali in rastline se prilagajajo vodi, celo ljudje se prilagajajo vodi. Vam bom povedal kako. Na primer: imate načrte da greste na piknik. Ampak še preden se odpravite začne deževati. No, ali se boste odpravili? Mislim, da vsi vemo odgovor. Zdi se mi, da to kar bom zdaj povedal drži. Če na Zemlji dolgo časa ne bi deževalo, ne bi bilo rastlin in živali. Ne bi bilo to grozno?

Zdaj vam bom povedal nekaj zelo pomembnega. Nujno, res nujno moramo ohraniti vodo. Zakaj? Čeprav našega planeta prekriva voda, je od te vode zelo malo pitne. Se spomnite ko sem prej rekel, da če ne bi bilo vode, ne bi bilo rastlin in živali? Tudi če bi voda bila, ampak bi bila onesnažena, ravno tako ne bi bilo rastlin

Jernej Koprivec, 4. c

in živali. Na nekaterih kontinentih kot je Afrika, je veliko pomankanje vode.

Povedal vam bom še nekaj zanimivosti. Mrtvo morje v Izraelu je tako slano, da se v njem ne potopimo, temveč v njem pokončno sedimo. Ker je tako slano, v njem ni nobene ribe. Nekateri minerali se v vodi raztopijo, voda pronica skozi zemljo in tako nastanejo kapniki. Toplota vpliva na snežinke, zato niti ena snežinka ni enaka. Kemijska formula za vodo je H_2O , kar je tudi naslov knjige. Knjige iz te zbirke so zelo zanimive detektivke. Čeprav je govor v knjigi zelo težek, branje ta knjige toplo priporočam. Zakaj že nastane mavrica? Zaradi loma, disperzije in zaradi odboja sončnih žarkov v vodnih kapljicah v zraku. Naštel vam bom še nekaj vrst mavric. Večkratna mavrica, podvojena mavrica, dodatna mavrica, okrogla mavrica, zrcalna in odbojna mavrica, enakobarvna mavrica, lunina mavrica in meglena mavrica. Voda okoli nas kroži v takem postopku: iz oblakov pada dež, dež pade na zemljo, potoke, reke in morja, voda iz potokov in rek priteče v morja in iz tam izhlapi nazaj v oblake.

Viri so večinoma iz Wikipedije, ter iz razno raznih knjig.

Jernej Koprivec, 4. c

OPIS VELIKE UHARICE

Velika uharica je največja evropska sova. Zraste do 70 cm, razpon kril pa ima kar do 170 cm. Glava je zelo velika in zraste do 8 cm in ima dolga obušesna čopka perja, ima velike oči ter močan in ukrivljen kljun. Telo ima poraslo s perjem rumeno-rjave barve s temno rjavimi podolžnimi progami.

Oglaša se z zamolklim bu,bu,u-hu,hu,hu,hu.

Prehranjuje se z mišmi, polhi, vevericami, zajci, ježi, srednje velikimi ptiči, plazilci, žabami, ribami, večjimi žuželkami, lovi pa ponoči, kot večina drugih sov.

Nahaja se v gorskih gozdovih Evrope, pri nas tudi na Krasu ali na nedostopnih pečinah in v starih samostanih, gozdovih s skalnimi stenami in globelmi.

Lev Peterlin, 4. c

NOGOMETAŠ

(opis poklica)

Nogometiš deluje na stadionih, tam igra nogomet. Uporablja kopačke, dres, nogometne nogavice in ščitnike na nogah. Pri igranju podajaš, driblaš, streljaš na gol in sprejemaš podaje drugih igralcev. Vsak klub ali država ima v igri enajst igralcev, nekateri igralci pa sedijo na klopi s trenerjem. Velikokrat se zgodi, da ko igralec neha igrati, postane trener. Na svetu je ogromno različnih klubov, nekateri so dobri, drugi pa slabi. Če je dober igralec v slabem klubu ni tako znan, kot če bi bil v dobrem klubu. Nogometiš običajno igra do štiridesetega leta. Nekateri igralci, največkrat tisti, ki so boljši, pa igrajo tudi malo dlje, na primer Ronaldo.

Vid Jerkič, 4. c

NIKO NOSOROG PA ŽE NI POŠAST

Niko je zjutraj odšel v mesto po jabolka, breskve in slive, saj je za zajtrk naredil slivovo marmelado. Povabil je prijatelje, naj jo poskusijo. Vsi so prišli in poskusili marmelado. No, hrošč Mirko jo je itak že med kuho poskušal. Odlična je bila, so rekli prijatelji. Gospo Fidro je predlagal, da gredo jutri na koncert divjih petih zajcev. Zakaj pa ne, je rekel Niko. Jutri ob 9:00 zvečer naj nihče ne zamudi. Naslednji dan so vsi prišli razen Tečka. Doktor Krastača je povedal, da Tečka ne bo, saj mu je ušel stric. Naslednji dan so prijatelji šli do Tečka. Povedal je, da je v redu, skupaj so šli do pristanišča, kjer jih je presenetil Nikov brat Jure. Niko je bil vesel brata. Brat Jure je povedal, da prihajata oče in mama. Niko je bil tako vesel, da je naredil zabavo. Ko sta prišla oče in mati, so imeli zabavo in srečno živeli do konca svojih dni.

Jaka Ogrinc 4. c

Jaka Ogrinc, 4. c

MEDVED POMAGA NAJTI ČUDEŽNO ZDRAVILO

Živela je mama, ki je imela tri hčere. Mama zboli in sedem mesecev leži v postelji, pokliče najstarejšo hči in ji reče: prosim prinesi mi zdravilo. In res, hči se usede v avto in gre v mesto. Tam zapravi dvanajst dolarjev in vrne se brez zdravil in brez denarja. Mama pokliče srednjo hči in ji reče: prosim vsaj ti mi prinesi zdravilo. Hči že načrtuje kaj bo kupila. Steče po nakupovalno torbo in pohiti proti avtu. Tudi srednja hči zapravi vse. Domov se vrne brez zdravil in brez denarja, a s polno nakupovalno torbo. Zapravila je celih devet dolarjev. Mama pokliče še najmlajšo hči ter zavzdihne in reče: vsaj ti mi prinesi zdravilo. Hči nima izpita za avto, zato se je odpravila peš. Čez pet gora in v čisto drugo smer kot njeni sestri. In naravnost v drugo državo, saj se je izgubila v temačnem gozdu. Izza grmov se prikaže kup merjascev. Maša hoče zbežati, a merjasci so vedno bližje in bližje. Zakriči, ko sliši pokanje vej in merjasci zbežijo saj je prišel medved. Maša spleza na bližnje drevo, saj ji je oče pripovedoval kako mu je medved odgriznil pet prstov. Medved jo je vprašal kdo je in kam je namenjana. Maša mu je odgovorila: ime mi je Maša in rabim zdravila za mojo mamo. Medved se umakne, da Maša lahko spleza z drevesa. Jaz vem kakšna zdravila rabi tvoja mama in vem kje so. Super, ampak ti lahko zaupam. Seveda, če mi ne verjameš pa nič, in se počasi obrne. Zadaj zasliši Mašo ki reče: ti si vodja pelji me do zdravil. Medved Mašo pelje do zares velike stavbe. Maša medveda vpraša kam jo je pripeljal. To, draga moja je grad in notri je kraljevič. Glej, notri so služabniki zato moraš biti previdna. Načrt je tak, jaz zamotim služabnike in ti skočiš notri. Razumeš? Ja mojster, mu odgovori Maša. Tri, štiri zdaj, medved potrka, Maša pa skoči noter in gre naravnost proti kralju. Ko jo kralj opazi pokliče služabnike in jo zapre. Ko jo kraljevič opazi reče, takoj jo izpustite in res jo izpustijo. Maša steče ven in vzame kraljeviču čarobno krono. Zajaha medveda ter se odpravita domov. Ko Maša pride do mame ji nadane krono. Mama vstane s postelje in objame Mašo. Ko sta jo sestri zagledali, sta bili zeleni od jeze.

In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Ožbolt Rubin, 4. c

VELIKA UHARICA - OPIS ŽIVALI

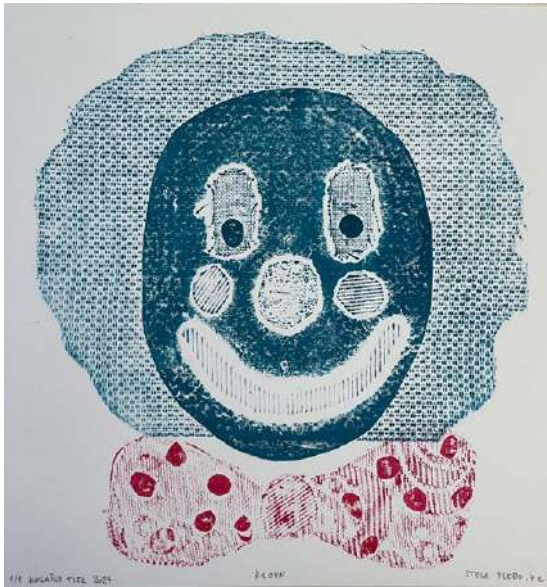
Velika uharica je največja evropska sova. Velika je do 70 cm, razpon peruti ima prek 150 cm. Njena glava je zelo velika, ima do 8 cm dolga obušesna čopka perja in velike oči. Ima močan in ukrivljen kljun. Telo je poraslo s perjem, rumenorjave barve s temnorjavimi podolžnimi progami.

Oglaša se z zamolkimi bu-bu, u-hu, hu-hu-hu.

Prehranjuje se z mišmi, polhi, vevericami, zajci, ježi, srednje velikimi ptiči, plazilci, žabami, ribami in z večjimi žuželkami. Hrano pleni ponoči.

Živi v gorskih gozdovih Evrope, pri nas tudi na Krasu, na nedostopnih pečinah in v starih gozdovih s skalami, stenami in globelmi.

Gnezdi na strmih in nedostopnih krajih, včasih tudi v opuščeni gnezdi ujed. Od marca do maja je en zarod z dvema ali tremi mladiči. Spada v družino sov.

Stela Flego, 4. c

prišla na travnik, so ji ljudje dajali krede, potem pa je šla v gostilno in naročila deset kred.

»Nimamo deset kred, imamo pa osem kred«, je rekel natakár. »Potem pa osem,« je rekla. Ko je bila sita, je šla nazaj domov na steno.

Viktorija Zagožen, 4. c

RAČUNALNIK STOJ!

Nekoč je živel en računalnik. To ni bil navaden računalnik. Ta računalnik je bil nekaj posebnega.

---Znal je govoriti.

Pa to še ni bilo vse.

Znal se je gibati in hoditi.

Pa to še ni bilo vse.

Tekmoval je v svetovnih prvenstvih in je zmagal.

Družino je obogatil z denarjem.

Stela Flego, 4. c

TABLA ZELENICA

Nekoč je bila zelena tabla. Ime ji je bilo Zelenica. Zelenica je zelo rada jedla krede in rekla, da gre danes ven iskati krede. Odšla je od doma in pozvonila sosedom. »Dober dan sosedje, ali imate kakšno kredo ali dve?« je vprašala. »Ne, nimamo nobene krede več, ker si jih že vse požrla!« so se jezili, a tabla ni obupala. Tako je odšla naprej in spraševala za krede. Tabla Zelenica se je razjezila: »Nihče mi ne da kred! Vsaj pol krede želim. AHA, na travniku so! Iskat jih grem.« Ko je

Ines Gostiša, 4. c

Stela Flego, 4. c

Vsak dan me je zbudil že ob 5.00 in me prosil, naj igram igrico ali vsaj gledam YouTube. Nekega dne sem ga gledal tri ure, pa me je še vedno prosil, naj igram ali gledam YouTube. Rekel sem mu, da mogoče po šoli. Ko sem bil v šoli, je hodil po vasi in prosil, če lahko gledajo YouTube ali pa igrajo igrico na njemu. Ko sem prišel domov, me je vprašal ali lahko zdaj igrava igrico. Rekel sem mu, da po igranju s prijatelji. Računalnik sem vprašal ali bi se igral tudi on. Rekel je, da bi. Čez dve uri so prišli prijateljevi starši in so rekli: »Pridi sine, domov greva.« Z računalnikom se odpraviva domov. Prideva domov in že reče ali lahko zdaj igrava ... rečem po kopianju, umivanju zob in telesa. Računalnik gre žalosten sedet na mizo. Ko se skopam in umijem zobe, ga pokličem. Zvečer ob 21.00 greva spat. Drugi dan igrava igrice cel dan. Računalnik kmalu bruhne. Rečem mu, da se je nekaj naučil. In to je vsak dan čisto malo igrice.

Žan Drmota, 4. c

Viktorija Zagožen, 4. c

Stela Flego, 4. c

Vid Jerkič, 4. c

Stela Flego, 4. c

Jaka Ogrinc, 4. c

Jernej Koprivec, 4. c

Čarovniški napoj

V stekleničko zakuhamo 1 vrečko kamiličnega čaja, 1mg kačje kože in 1 jabolčno liziko. Nato, ko dobro premešaš, dodaš 15 listov bukovega drevesa, 5 ščepev soli in 1 ščepec sladkorja. Dobro premešaš. Dodaš 2 lupini celega jajca in 15 mg rumenjaka. Dobro premešaš in dodaš eno celo čokolado. Hitro in učinkovito premešaš in tako nastane napoj nevidnosti. Uporaba je na lastno odgovornost. Narejen je za dobre in radovedne ideje. Narejen je bil leta 1869. Čarovnici, ki je naredila napoj, je bilo ime Elsa. Nekateri ljudje pravijo, da se še vedno skriva nekje na zemlji.

Bor Rupnik, 5.a

RECEPT ZA ČAROBNI NAPOJ!

Za čarobni napoj potrebujemo:

- 1 žličko in pol zelene žabje krvi,
- 3 vampirjeve kapljice krvi,
- 1 zmajev organ,
- 5 medvedjih dlak,
- 1 kravji rog,
- 1 gnila jagoda,
- 2 kaktusova sadeža,
- 1 živi škorpion,
- 1 oko strupene kače,
- 1 kapljico podganjega strupa,
- 4 človeške lasje,
- 6 kitovih zob,
- 5 posušenih listov drevesa,
- 2 sončna žarka,
- 8 ribjih lusk.

NAVODILA ZA PRIPRAVO:

Pristavi kotel na vrelo ploščo ter nalij 2 litra vode. Vodo pusti zavreti, nato dodaj 1 žličko in pol zelene žabje krvi, potem 3 vampirjeve kapljice krvi, 1 zmajev organ, 5 medvedjih dlak, 1 kravji rog, 1 gnilo jagodo, 2 kaktusova sadeža, 1 živega škorpiona, 1 oko strupene kače, 1 kapljico podganjega strupa, 4 človeške lase, 6 kitovih zob, 5 posušenih listov drevesa, 2 sončna žarka in 8 ribjih lusk.

UPORABA:

Proti mozoljem in za lepo kožo, za boljšo rast, za življenje, za ljubezen.

Pika Rakoše, 5.a

Recept za čarobni napoj

Sestavine:

- 3 listi morske trave,
- 1 ščepec kurkume,
- 100 ml žabje sluzi,
- 2 surovi klapavici (brez oklepa),

- 5 kapljic kačje krvi,
- 2 človeška lasa,
- 3 l morske vode,
- 1 lučka regrata,
- 1 rjava banana.

Priprava:

Kotel daj nad ogenj in vanj zlij 3 l morske vode. Počakaj 4 min in 30 s. V kotel z morsko vodo daj 1 rjavo banana in ščepec kurkume. Dobro premešaj, da morska voda dobi skoraj enako barvo kot je banana. V posodo daj 3 liste morske trave, 100 ml žabje sluzi, lučko regrata in 2 človeška lasa (premešaj). Nato vse zlij v kotel in dobro premešaj, medtem v kotel daj 5 kapljic kačje krvi. Nareži 2 surovi klapavici (brez oklepa) na zelo majhne koščke. Koščke surovih klapavic vrzi v kotel in pusti vreti 7 min. Nato napoj zlij v lončke s pokrovom.

Uporaba:

Zdravi kožne bolezni (tudi kožnega raka).

Jaka Miklič, 5.a

RECEPT ZA NAPOJ STRUPNIK

- 1 dl žabje sluzi
- 3 dl polžje sluzi
- 25 smrekovih iglic
- 1 kapljica kačjega strupa
- 5 dl krvi
- 5 vejic koprive dolžine 2dm
- 15 strupeni gob (lahko so vse enake)
- 2 dl kisline
- 1dl tekočine, ki povzroča steklino

Napoj mešaj 1 minuto, nato 5 min kuhaj na 250 °C.

Ko nekdo spije ta napoj, ki je zelenkasto črne barve, se bo čez 1 min spremenil v prah in bo nehal obstajati.

Žan Mark Kostić, 5.a

MOJA MAMI

Moji mami je ime Uršula. Piše se Glavič Kostić. Stara je 48 let in visoka približno 170 cm. Je računovodkinja in dela za Porsche Inter Auto. Ponavadi me pride iskat okoli pol štirih, včasih dela tudi od doma ali ima dopust in me pride iskat okoli pol treh. Ima nekaj problemov z vidom, saj vsak delovni dan gleda kar 8 ur v zaslon v službi. Rada poje, posluša vice, je sadje in zelenjavo, ne mara pa rib (kot jedi). Moja mami ni poročena z mojim očetom. Še vedno zaupa v zobne vile, ampak nima več mlečnih zob. Dva meseca nazaj so ji operirali žolčni kamen, zdaj ga nima več. Včasih pogleda tudi kakšno kriminalko, vseč so ji tudi navadne risanke. Komaj čaka, da gleda Kung fu panda 4 z mano. Zbudi se ob petih ali pol šestih, da se pripravi za nov dan. Zbudi me ob šestih, da umijem zobe, nato grem ob pol sedmih v šolo, moja mami pa v službo. Ob treh popoldne gre iz službe v avto, da me pride iskat, ampak se včasih tudi zatakne v gneči.

Žan Mark Kostić, 5.A

Moja mami

Moji mami je ime Katja in se piše Miklič. Ima svetle lase in modre oči. Njen obraz je ovalen. Je srednje visoke postave. Je zelo zabavna, igriva, aktivna, radodarna in ljubezniva. Rada peče sladice, se ukvarja s športom in je sladkarije. Velikokrat pospravlja. Ne mara, če se kdo krega ali kaj ni pospravljen. Dela v podjetju PNZ, v pisarni. V pisarni s pomočjo računalnika ureja kolesarske poti po celi Sloveniji. Vstane ob 7:10, se preobleče in si umije zobe. Ob 8:15 se odpravi v službo. Služba se ji začne ob 9:00, konča pa ob 16:30. Ko pride domov, si skuha kosilo in ga poje. Nato gre skoraj vsakič kolesarit, do Vrhnike in nazaj. Potem se stušira in si umije zobe. Spat gre ob 22:30.

Jaka Miklič, 5.a

MOJA MAMI

Moji mami je ime Mateja. Stara je 43 let. Ima temno rjave lase, nosi očala in je suhe postave. Najraje ima družinska potovanja. Ne mara, ko moramo biti za vikende doma in je slabo vreme. Po poklicu je socialna delavka in dela v Šiški. Njen dan se začne ob 6:00, v službo pa gre ob 7:30. V službi prebira papirje in dokumente. Na računalniku preverja pogodbe. Na malico gre ob 12:00. Na avtobus gre ob 14:30, domov pa pride ob 15:30. Ko poje, mi pomaga z učenjem. Nato gre na sprehod v gozd. Ko pride iz gozda, se usede na kavč in gleda televizijo. Naredi si večerjo, nato pa gre v posteljo brati knjigo.

Julija 5.a

Moja mami!

Moja mami je stara 43 let. Rojstni dan ima meseca novembra. Ima rjave, dolge lase, rjave oči, nosi uhane, ima umetne nohte in trepalnice. Rada se oblači po svojem okusu. Po poklicu je diplomirana medicinska sestra. Dela v Logatcu, v ambulanti za duševne motnje. Zelo rada ima živali, tudi sami imamo doma psa, 2 mačka in ribe. Ne mara prepira v družini, ne pospravljenih sob, zamujanja v službo in neopravljenih dolžnosti. Njen

dan se začne ob 5ih zjutraj, v službo gre ob 6ih, tam je do 3h popoldan, domov se vrne ob 4h, takrat jo doma čaka kosilo. Potem pospravi hišo in poje večerjo, tako se njen dan zaključi. Vsak vikend gremo na morje, saj mami zelo rada potuje. Bila je že v: Egiptu, Amsterdamu, Istanbulu, Grčiji, Avstriji, Italiji, na Madžarskem, Hrvaškem, v Španiji, Franciji, na Malti, Češkem, Slovaškem. Želi si iti še v: Avstralijo in na Japonsko. Njena najljubša hrana je morska hrana in sadje.

PIKA, 5.A

Moja mami

Moja mami ima svetlo rjave lase. Njene oči so rjave barve. Redkokdaj poje kaj sladkega. Rada ima morje. Naju z Nikom ima zelo rada. Ne mara, da jo sprašujeva kaj, ko se ji mudi. Po poklicu je bankirka. Zelo težko ji je ob ponedeljkih.

Moja mami vstane ob 5:20. Ko vstane, se stušira. Potem se obleče. Vedno je lepo oblečena za v službo. Nato zbudi še naju z Nikom. Do konca se še uredi in gre od doma okoli sedme ure.. Do službe v Kranju rabi okoli 45 minut. Dela v pisarni. Ponavadi konča z delom okoli štirih. Kdaj gre, preden pride domov, na pijačo s prijatelji. Ko pride domov, se preobleče. Potem si pripravi hrano, jo poje in se uleže v posteljo. Nato se preobleče v pižamo in se odpravi spat. Zaspi okoli desetih.

Mark Muhovic, 5.a

Narobe pesem

Ko postelja z mene vstane,
si oči pomane.
Ko zajtrk me poje,
če ogledalo pogleda vame,
mi gre že vse narobe.
Ko zvezek piše name,
ko jaz učiteljico kregam,
ko kosilo me prigrizne,
ko parkirišče ni na mami,
kava me ima že v glavi.L
Naloga me ima preveč,
zato se jaz ne grem več!

Julija, Ajda in Špela, 5.a

Narobe pesem

Če zvezek piše v otroka,
če sok pije človeka,
če na barvice rišemo z listom
in drevo gozdarja poskeka.
Če koš vržeš v žogo,
če šest pride pred pet,
če med naredi čebele,
potem je to narobe svet.

Žan Mark Kostić, 5.a

Narobe pesem

Ko ti zjutraj zakričiš namesto alarma,
ko žlica poje zajtrk namesto tebe,
ko ti pelješ avtobus namesto on tebe,
ko te v šolo nese prijateljica namesto, da bi hodil,
ko kosilo poje tebe, ne da bi ti njega,
če se ti vse to zgodi,
Ss ne bomo več videli.

Luna in Sofija, 5.a

Narobe pesem

Če table piše učiteljico,
če burger poje človeka,
če z risbo narišeš barvico,
če zemljevid poje kartografa,
če je Teslo ustanovil Elon Musk,
če učenec uči učiteljico,
če trava pokosi kosilnico,
če tablica igra otroka,
se bo jutri zgodila poroka.

Nika in Lani, 5.a

Narobe pesem

Če zvezek piše v nalivnik,
če nalivnik drži roko,
če berilo bere človeka,
če pesem piše pesnika,
če table piše na učiteljico,
če računi pišejo pesem,
če tabla nima krede,
se učiteljica sesede.

Viktoria Bilandžić,

Narobe pesem

Če riba ujame človeka,
če teniška žogica odbije lopar,
če čebula joče, ko jo režeš,
če miš poje mačko,
če hrana naredi restavracijo,
če list piše na pisalo,
če mačka boža človeka,
če stena barva bravo,
če ti učiš šolo,
te šola uči plesat kolo.

Jaka in Nik, 5. a

Narobe pesem

Če otrok kaznuje mamo,
če gledalci igrajo tekmo,
če pohištvo kupi kupce,
če vrata odprejo človeka,
če table piše nak redo,
bo ta pesmica postala medo.

Tai in Lovro, 5.a

Narobe pesem

Če burek je Jako,
če hladilnik gre v klobaso,
če hladilnik poje človeka,
če krožnik daš na riž,
če posoda je v kokicah,
so kokice v rokicah.

Ožbej, Jaka in Tim, 5.a

Prispevki 5. 6 razreda

Učenci 5ega B smo spoznavali Slovenijo po dolgem in počez, bili športno aktivni, ustvarjalni, pesniško navdihnjeni, pisali zanimive in domišljajske zgodbe, raziskovali, se družili in še mnogo več.

Ne verjamete? Imamo kar pester nabor dokazov. Nekaj le-teh predstavljamo v letošnjem Regapisu.

BABICA BARABICA (nadaljevanje odlomka)

Ko je Beno jedel zeljnato juho, je nekaj v njegovih ustih zahreščalo. "Hrsk", je naredilo. Iz ust je privlekel zlato zapestnico. "Babi, kaj je to!?" "Potrpi no malo, boš že videl". "Beno, pssst! Ali že spiš?" "Ne babi, kaj je?" "Pridi, bodi tiho kot miška!" Babi in Beno sta šla na ulico. Hodila sta kakšne pol ure, ko sta prišla do gozda. Babica je šla do velikega in mogočnega hrasta. A glej, za čudo je bil ta votel! Babica je povlekla Bena za sabo in potrkala na drevo. To se je zasukalo in naredila se je odprtina. Vstopila sta. Pred njima se je vlekel dolg rov. Benu je bilo malce neprijetno, a ga je vseeno zanimalo. Babica mu je podala nekaj črnega. "To so roparska očala. Nadeni si jih," mu je zašepetala. Zabliskalo se je in pred njima je v svoji mogočnosti zasijala velikanska dvorana. Beno je od začudenja kar zijal. Babica je zelo hitro stekla in začela v veliko vrečo tlačiti zaklade. "Pridi, Beno." Benu je podala vrečo in oba sta začela grabiti zaklad. Nenadoma pa se je zabliskalo. Pred njima se je prikazal velik

hrošč. "Kaj delata tu?!!", je rekel. Babica je zakričala: "Aaaaa!!!" Še Beno je zakričal. Kričeče sta se pognala v dir, hrošč pa seveda za njima. Ko ju je hrošč že skoraj ulovil, sta pritekla iz rova. Babica je potrkala na drevo, ki se je zavrtelo. Hitro sta skočila ven in babica je zošet potrkala nanj. Drevo se je zavrtelo nazaj in bila sta varna. Ko sta prišla domov k babici, je bila ura že štiri zjutraj. "Uh," sta si oddahnila.

Cecilija Podobnik, 5. b

5er in RAČUNalnik

Nekoč je živel fantek 5er, ki si je za 10i rojstni dan želel RAČUNalnik.

Dan pred svojim rojstnim dnevom je delal veliko stvari, da bi dan hitro minil. Šel je v KNJIGArno, delal preVAle, brskal po PREDalih in PLESal. Ko se je zbudil, je videl škatlo. Odprl jo je in zagledal RAČUNalnik. Šel je po 100pnicah in zavpil od VESELja ter objel starše.

To je bil njegov pravi rojstni dan.

Dian Djipan, 5. b

NAROB DAN

Danes je sobota. Vstanem ob 10.00. Potem me zobje umijejo in zajtrk poje. Nato me nogometna oblačila oblečejo in me odpravijo na nogometno tekmo. Ko pridem nazaj, me tuš stušira. Potem me jedilnica, kuhinja in dnevna soba pospravijo. Ko šola ponovi vse zame, me lahko igrica igra. Nogometna tekma pogleda mene in brata ter me poje večerja. Zobje me umijejo, veke me zaprejo in zaspim.

Enej Cukjati, 5. b

BABICA BARABICA (nadaljevanje odlomka)

Nekega petkovega večera sta se babica in Beno odpravila oropat banko. Ko je odbila polnoč, sta vstopila v banko. Najprej sta nevtralizirala kamere. Nato sta zvezala zaspana policista, z njima ni bilo težav. Potem sta se sprehodila po prstih po dolgem, dolgem, dolgem 5-minutnem hodniku in ko sta prišla iz tega dolgega, dolgega, dolgega 5-minutnega hodnika, sta prišla do sefa. Za prvi rop sta vzela samo sto tisoč milijonov in si kupila nobel, nobel, nobel stvari. In to se je ponavljalo kar cel mesec, pa ju niso opazili. A nekega dne, približno leta 1989, sta šla še enkrat oropat banko, drugo banko z imenom Mrtva banka. Mislila sta si: "Oh, to bo pa lahko, saj so vsi tam mrtvi." In so tudi bili. Pa saj se samo hecam. No, v glavnem Mrtva banka. Imela ja za 100 minut daljši hodnik kot prejšnja banka. Bila sta že čisto pri kljuki sefa, ko se je prižgala in ugasnila luč. Kar naenkrat sta bila mrtva in konec. Pa saj se samo hecam. Kar naenkrat sta bila zvezana in obrnjena z glavo navzdol proti vroči lavi. Pred njima sta stala moški in ženska, snela sta si maske in rekla: "Če nama ne data denarja, vaju spustiva v vročo lavo." In sta ju res, konec. Pa saj se samo hecam. Obljubim, da se ne bom več! V glavnem, rekla sta, da če jima ne data denarja, ju bosta spustila v vročo lavo. Babica in Beno sta v en glas zakričala: "Neeeeeeeeeeee!" Zmenili so se, da roparja dobita denar, njiju pa odvezeta. In tako je bilo. A babica in Beno sta imela v žepu še en evro. In živela sta srečno, po zelju smrdljivo, s svojim enim evrom do konca svojih. Pa saj se samo hecam. No, v glavnem, do konca dni.

Izak Čamernik 5. b

5elin in kit GLAVAČ

Nekoč je bilo me**100**, kjer je živel **5elin**. Potem je spoznal prijatelja kita **GLAVAČ**a. Skupaj sta šla v **KNJIGA**rno. Pogovarjala sta se o **POT**ovanju po Ant**ARKTIKI**, kjer je kit **GLAVAČ PLES**al s **SEVER**nim **MED**vedom. Kit **GLAVAČ** je komaj šel po **100**pnicah, saj je bil pre**VELIK**. Na koncu sta v **KNJIGA**rni pre**SPALA**, saj sta po**STALA LENA** in kot ze**LENA** z**MED**a.

Mai Kocjančič, 5. b

Tednov najljubši jaz

Jaz sem petkov najljubši dan v tednu. V petek vstanem in zobje me umijejo, obleke pa oblečejo. Potem grem v kuhinjo in se zajtrk pripravi. Šola gre vame in predura gre iz mene. Ko me predura konča, gre razred vame. Po pouku gre knjižnica vame in dom gre vame. Domača naloga me naredi in televizor me pogleda. Training ima malo časa, da me uredi. Ko me training konča, me poje večerja in me risanka pogleda. Postelja se vrže vame, nato pa me knjiga prebere.

Zala Kušar, 5. b

BABICA BARABICA (nadaljevanje odlomka)

Nekega petkovega večera sta se babica in Beno odpravila v hišo. Babica je imela že pripravljeno zeljnato juho. Spomnila se je, da je pozabila posodo za kruh. Šla je v kuhinjo, a je pri odpiranju predala z zadnjico dregnila v

steno. Stena se je odprla. Prišel je Beno, da bi se pritožil glede juhe (notri so bili nohti), a nato je za steno zagledal poln kup zakladov. Zatem je babica rekla: "Pridruži se mi, če ne te moram našeškati." Beno ni imel izbire in je rekel, da se bo pridružil. Nato je babica zadovoljno rekla: "No, Beno, zdaj si v klubu Babic barabic." Benu so se zasvetile oči misleč, da ima babica vsaj neko kul stvar na sebi. Babica je rekla: "Klub Babic barabic ropa. Da se ti pohvalim, jaz sem predsednica kluba. Dala ti bom urnik za ves teden, razen ob vikendih. Ob vikendih pa si strižemo nohte. Aja, še tole, vsak, ki pride v klub, dobi nove škarjice za nohte "Laguna". No, zdaj pa greva oropat muzej, nato pa še banko. Pa kaj to govorim, saj imaš urnik." V muzeju se je zbralo 9 članov kluba Babic barabic. Nato je babica rekla Benu, da morata danes ukrasti diamant po imenu "Kazu", drugi pa morajo ukrasti druge stvari. Uspelo jim je, nato pa so šli še na banko. Od zdaj naprej Beno rad hodi k svoji babici, "babici barabici".

Lana Kušar, 5. b

Narobe pesem

Učenci 5. b

Če zrak leta po metulju,
če mlaka skoči v žabo,
če žoga zarola nogo,
če čas kaže uro,
če sladkarija je otroka,
če prekršek dosodi sodnika,
če pesem piše pesnika,
če nogomet igra igralca,
če drevo pade z lista,
če žoga brcne igralca,
če volk človeku nastavi past,
če rima nima pesmi,
če potok plava v ribi,

Piran

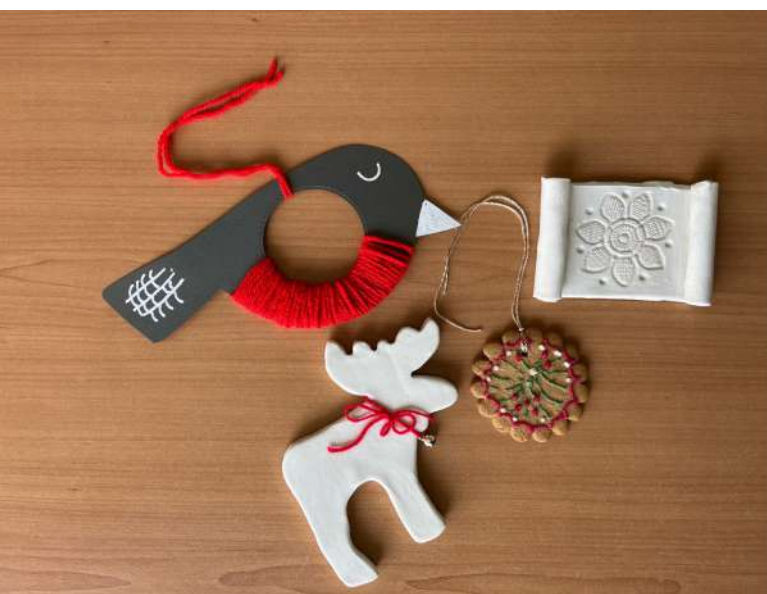

Plavanje

Zmajčki

Sajenje

Bazar

Ustvarjanje v razredu

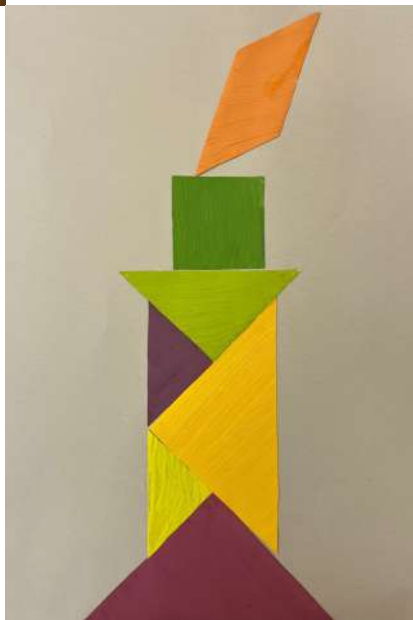
Gugalnica

Košarka

Likovni izdelki

PRMOJDUŠNIKOVA DVA

POMLAD IN LJUBEZEN

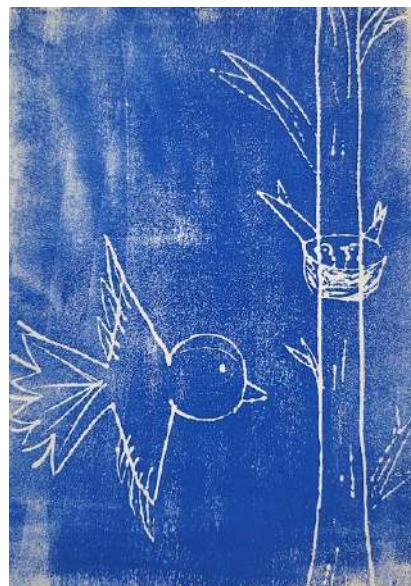
učenci 5. c

Ljubezen je to, kar si želiš ves dan. Ljubezen je to, kar ob žalostnih trenutkih potrebuješ. Ljubezen je družina.

(Miha)

Ljubezen je veselje in sreča. Polna je lepih trenutkov, polepša ti življenje. Je nekaj najlepšega. Svet je lepši z ljubeznijo.
(Janja)

jubezen je edinstvena. Ko nekoga res ljubiš, bi zanj naredil čisto vse, ne glede na premožnost in težavnost.
(Lucija)

Zame je ljubezen nekaj najlepšega na svetu. Rada imam svoje prijatelje, starše, sorodnike... Rada živim na svetu, ki je poln ljubezni.

(Lara)

Ljubezen je veselje, ko se z nekom imaš rad in ga ljubiš. Ljubezen je radost. Ljubezen vedno raste.

(Zoja)

Ljubezen je družina, prijatelji, sorodniki. Nekaj najlepšega. Hvala, ker ste z mano.

(Žana)

Ljubezen pomeni, da se
imamo radi in si zaupamo.
(Nika)

**Ljubezen je zame nekaj, kar potrebuje
prav vsak na Zemlji. Brez ljubezni bi bil
naš svet temen, moreč, pravzaprav prava
nočna mora. Ljubezen razsvetljuje vse,
svet in našo galaksijo.**

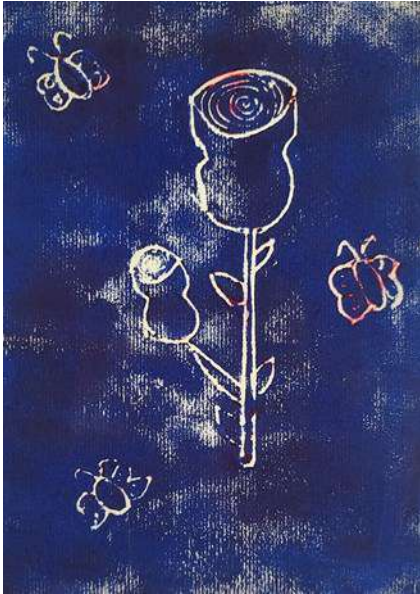
(Iza)

**Ljubezen je nekaj, kar te vedno spodbuja in te ne iz-
korišča. Ljubezen je to, da ti vedno stoji ob strani in te
pogreša. To je ljubezen.**

(Anže)

Ljubezen je zame veselje in najboljša stvar v mojem življenju. Brez ljubezni od staršev in vseh drugih ni življenja.
(Tinkara)

Zame je ljubezen radost, veselje, prijaznost. Vse to je ljubezen.
(Gabriel)

Zame je ljubezen, da te nihče ne izkorišča, in da ti je všeč tak kot je.
(Luka)

TE POREDNE KOKOŠI!

Med lanskimi poletnimi počitnicami sva s sestrično Ano pri babi zganjali norčije, pokali šale in se predvsem veliko in na ves glas smejali, tako da naju je babi imela že polna ušesa.

Neke sončne srede se je babi spomnila, da bi lahko šli namesto nje oskrbet njene kokoši, ki domujejo v kurniku pri stricu. Seveda je nisva jemali resno, a ugotovili sva, da če se ne bova sami odpravili, nama bo kar sama začela pripravljati stvari.

Pobrali sva vse potrebne zadeve, sedli na kolesa in se urno odpeljali. Ko sva prispeli, se je začelo delo. Ana je odpeljala staro steljo, jaz pa sem jim nasula novo seno in hrano. Skupaj sva oprali še skledo z vodo – Ana me je skoraj celo polila (to je bilo spet smeha – le kaj so si sosedje mislili), ter jim natočili svežo (vodo, seveda). Zajahali sva vsaka svoje kolo in se že skoraj odpeljali, ko nenadoma zaslišiva kokodakanje.

Hkrati sva se obrnili – in zagledali – vse putke zunaj! Najbrž sem pozabila zapreti vrata kurnika in kure so se odločile, da pobegnejo ven na plano raziskovat svet (ker babi jim ne dovoli iz kurnika, česar midve z Ano ne razumeva). Takoj, ko sva zagledali vse kokodajse zunaj, sva seveda prasnili v smeh – tipično za naju. Hitro sva imeli manjši posvet, kako poženeva v tek, ko čez vrata bratranec Anže, saj ga je zani-Povedali sva mu načrt, kaj tem in kaj nazadnje. Prisegli družinsko, da za to pripetijo

Sprva smo se na lov za koklja-po celem dvorišču, vsi trije smer. Ker ta taktika ni bila bili namreč kot raztresene skovati nov načrt. Anže je pritečeva do njega, midve pa smeri proti Anžetu druga po tresku - BUM BUM, ki je betic, naenkrat znašli na tleh. da sva obe ostali prisebni in zbirnem mestu.

Nov načrt je bil sledeč: Ana in Anže pa oponaša petelina.

devalo, saj nam je že zmanjkalo drugih idej, kako jih zvabiti nazaj v kurnik! No, skratka, putke so sledile zrnom in Anžetu – petelinu, saj zrna tako ali tako obožujejo, Anže pa je bil tako prepričljiv kokošji poglavar, da so mu takoj nasedle. Kokošja pamet pa taka! Anžetu gredo vse pohvale, ker je bil tako dober petelin in če ne bi vedela, da kikirika človek, bi, priznam, tudi sama mislila, da jih kliče pravi petelin, niti v sanjah pa si ne bi mislila, da bi to lahko bilo njegovo petelinje petje! Skratka, on je bil tisti, s katerim nama je uspelo spraviti kokoši tja, kamor spadajo – torej v kurnik.

Po napornem delu naju je Anže povabil na čaj, da si malo oddahneva. Med tem smo podoživljali ta kurji dogodek - od tega, kako naju je babi poslala h kuram, do tega, kako nam jih je komaj uspelo spraviti v kokošnjak, ker so bile kokoši na vseh možnih koncih in krajih tega velikega, za kokoši prevelikega, dvorišča. Babi je čez nekaj minut prišla pogledat, kje se tako dolgo zadržujeva, a na srečo ni nič posumila. Mislila je namreč, da sva tako dolgo hranili koklje, pospravljali in pobirali jajca, saj je bilo res vse v nulo urejeno. Še posumila ni, kaj vse se je med tem dogajalo. Res sva imeli krompir! Ko je videla, da je vse pod nadzorom, nas je pustila, da se pogovorimo do konca ter naročila, da se naj nato brž pripeljeva domov, saj je imela za naju že novo zadolžitev.

V tej kokodajski dogodivščini sva spoznali, kako so koklje prebrisane, in hitro najdejo pot na plano, pod svobodno sonce, zato je pri njihovi oskrbi treba biti ves čas na preži. Vsi trije pa smo spoznali, da se lahko še tako vsakdanje opravilo sprevrže v pravo pustolovščino, ki popestri celo popoldne.

rešiti to zagato. Ravno se pride najin starejši malo, čemu ves ta hrup. narediti najprej, kaj posmo si na častno babi ne sme izvedeti.

mi, ki so se sprehajale odpravili vsak v svojo uspešna (tudi mi smo kure), je bilo potrebno zaklical naj obe sva v teku za kurami in v drugo spregledali in se zadonel ob trku najinih Sreča v nesreči je bila, da se je padec zgodil na

jaz mečeva zrna na tla, Sama sreča, da je to de-

Prispevki 6. razredov

Veselje

Žiga Dolinar, 6. a

Šolski zvonec v petek zadnjo uro zazvoni,
takrat energija v nas se prebudi.

Vsi veseli, domov smo pohiteli,
brez da bi zardeli.

Naslednje jutro se zbudiš
in v šolo ne hitiš.
Zjutraj si oči pomaneš,
še preden vstaneš.

Jaz zelo se veselim,
saj kmalu že žepnino dobim.

Odpeljem se na morje
precej dobre volje.
V biseru življenja
konec je trpljenja.

A ko vikenda ni več,
veselje gre preč.

Veselje

Zoja Kogovšek, 6. a

Ko zazvoni šolski zvonec v petek zadnjo uro,
vsi hitimo na kosilo.

Ko prve spomladanske rože zacvetijo,
ne da bi vedele, da lahko ovenijo.

Ko v slaščičarni naročiš krof z marmelado
ali pa namočen v čokolado.

Ko v travi pretaka se jutranja rosa,
žgečkljivo po njej stopam bosa.

Največje veselje pa je,
ko z družino pod jelko odpremo darila
brez maminega jeznega opozorila.

Zvok groze

Oton Suhadolnik, 6. a

BUM, BUM, BUM! Zvok puške,
ki strelja s sosedove hruške.
BUM, BUM, BUM! V tvoje telo
metki se zabadajo.
Ker to je zvok groze,
ki noben je ne mara,
zvok, ki mu ni para, zvok,
in noben ga nima rad,
vsak, ki ga sliši, reče: »Oh, my god.«
Vsi kriki in grozni vzkliki,
vsi ti zvoki in duhovi,
ki se jih vsi bojijo
in pred njimi za lajf se borijo.

Strah

David Zorc, 6. a

Strah me je čudne hiše.
Kaj če te kdo išče?
Kaj če je notri duh
ali le klobuk?
Kaj če me kdo zasliši?
Mogoče so notri le miši.

Strah

Sofia Remškar, 6. a

Strah je nekaj
kar občutiš,
ko si brez vsega,
čisto sam.

V samoti ždiš
in trpiš čisto sam.
v črni luknji se sprehajaš
čisto sam
in gledaš druge,
kako zabavajo se.

Veselje

Nika Furjan, 6. a

V petek, ko šolski zvonec
zadnjo uro zazvoni,
veselje v nas poveča.

Ko prve spomladanske rože zacvetijo,
v zraku se čuti sladek vonj
svežega krofa.

Ležanje na orošeni trati
ob sončnih žarkih nas razveseli,
pod okrašeno jelko pa darila čakajo,
da jih naše roke hitro odprejo.

Strah

Nika Furjan, 6. a

Stara hiša blizu temnega morja stoji,
iz nje dim se vali,
zunaj ogromne te hiše
pa nevihta kraljuje.

Kdor si upa vstopiti,
niti predse ne vidi,
ne piše se mu dobro,
čisto vsakega pretrese

V hiši zidovi temačni,
srce mi noro utripa,
potem pa zaslišim nekoga,
ki tiho v temi razbija.

Sredi hiše stojim,
naenkrat začutim
kako v srce me zareže hlad,
še ostrejši kot nož!

Veselje

Zoja Skubic, 6. a

Veselje je kot zvonjenje
šolskega zvonca,
v petek popoldne,
zadnjo šolsko uro.

Veselje je kot božično jutro,
ko darila
pod okrašeno
božično jelko odpremo.

In veselje je kot vonj
prvih spomladanskih rož,
ki na orošenih
travnih cvetijo.

Strah

Zoja Skubic, 6. a

Zvok strahu: popolna tišina, škripanje vrat.
Vonj strahu: ?
Okus strahu: ?
Občutek strahu: kot da nekdo stoji za teboj.
Strah izgleda kot: pošast.

V hiši živi strah.
Ko vstopiš v hišo,
zagledaš pajčevine in prah.

Vse je razmetano
zato imaš občutek
kot da pošast stoji za tabo.

V hiši vlada popolna tišina,
a nenadoma slišiš
kot da nekdo vrata odpira.

Ti se skriješ v omaro,
a pošast ne gre za tabo.
čakaš ti in čaka pošast.

Čez nekaj časa pošast izgine.
Rešen si, a se vprašaš
kaj, če se vrne.

Poletje

Stela Svete, 6. b

Poletje je polno trenutkov,
ki jih ne bi rad pozabil.

Vsak bi se rad vozil do nepozabnih spominov,
v morje in valove že hiti.

Velik plus, ki ga vsak pozna,
je še družina, ki spremlja te na vsakem koraku.

Vsak od nas kriči:

»Poletje, poletje, sanje, želja!«

Na koncu poletja že ližeš sladoled,
medtem ko v pijači se tali led,
obkrožen si z mislimi na krasen pogled
na morje, živali in nor svet.

Na žalost poletje hitro mini
in v sebi zbudi žalost,
ki nič je ne razveseli,
tudi če šole še ni.
Na žalost sanje zapusti misel,
da nikogar ni.

Morje

Julija Steržaj, 6. a

Čisto kot solza,
nevarno kot sonce.

Modri valovi,
sivo nebo.

Jaz sem nesrečna.

Upam, da bo kmalu svetlo.

Globoko v morju
se skriva zaklad,
a ta ni tak
kot ga išče pirat.

Veselje

Nick Pegan, 6. a

Pouka je konec,
zazvoni šolski zvonec.

Začne se zabava
ta prav konc veselja,
po men se polije kava.

Končno je konc šole,
mal je tud smole,
ne maram knjige Maček Muri,

ampak še vedno raje,
kot da sodelujem pri šolski uri.

Pipa

Mark Barborič, 6. a

Pipa pušča in jaz ne morem spati,
celo morje jutri bo za vrati,
pokvarjeno tesnilo uničilo bo tepih,
nov bo očeta stal denarcev lepih.
Očka, popravi pipo, ne bodi len,
da ne bomo v vodi do kolen.

Vodo smo iz hiše črpali cel dan
in končno sem postal zaspan.

Zjutraj naspan,
popoldne šoli predan,
zvečer se umijem in se polijem.
Vedno sem si želeli biti suh,
a tisto noč ni bil suh niti kruh.

Vse se je polilo,
hišo namočilo,
vodovodar je prišel
in kmalu odšel.
Obupan, ker pipa ne dela
in ker mu je žena po telefonu
tako velela.

Pipa pušča zdaj še vedno,
življenje v tej hiši je bedno,
saj bi se odselil,
če bi polnoleten bil.

Glasi otrok

Mykola Sokolovskiy, 6. b

Skrito orožje malih otrok

so nežni nasmehi in glasen jok
in majhna žalostna očesa,
ki ne dobijo sladoleda.

Melisa Abdić, 6. a

Jaz sem Melisa,
imam se odlično
in to je resnično.

Včasih od problemov bežim,
takrat zelo hitim,
vendar prijatelji pomagajo mi,
da pot do sreče najdem si.

Kip

Lucija Lenarčič, Klara Plevnjak, Glorija Gabrijel, 6. b

Kip na ulici stoji,
zelo tiho se smeji.
Gleda in gleda in nič ne opazi,
saj je le kamen, ki rad stoji
in cel dan nič ne naredi.

Kip iz marmorja stoji,
rad pošali se 'z ljudi.
Ko pa pride navihan ptič,
kip postane kot hudič.

Mimo je prišla koala,
kipu ime je podala.
Zdaj mu je ime Martin
radodarni bogatin.

Martin koali se zahvali
in ji prav lepo pozdravi.
Zdaj pa rekli so: »Dovolj!«
In spodili so ga dol.

Skrivnost Ljubljanskega barja

Avtorica: Zoja Kogovšek, 6. a

Nekoč je na Ljubljanskem barju živela sova Vsevedka. Imela je velike modre oči, svetlikajoče, svetlo rjavo perje, majhen kljun in velike kremplje. Večino časa je rada preživela sama, zatopljena v knjige, a vsak večer je rada barjanskim živalim pripovedovala starodavne legende o Ljubljanskem barju.

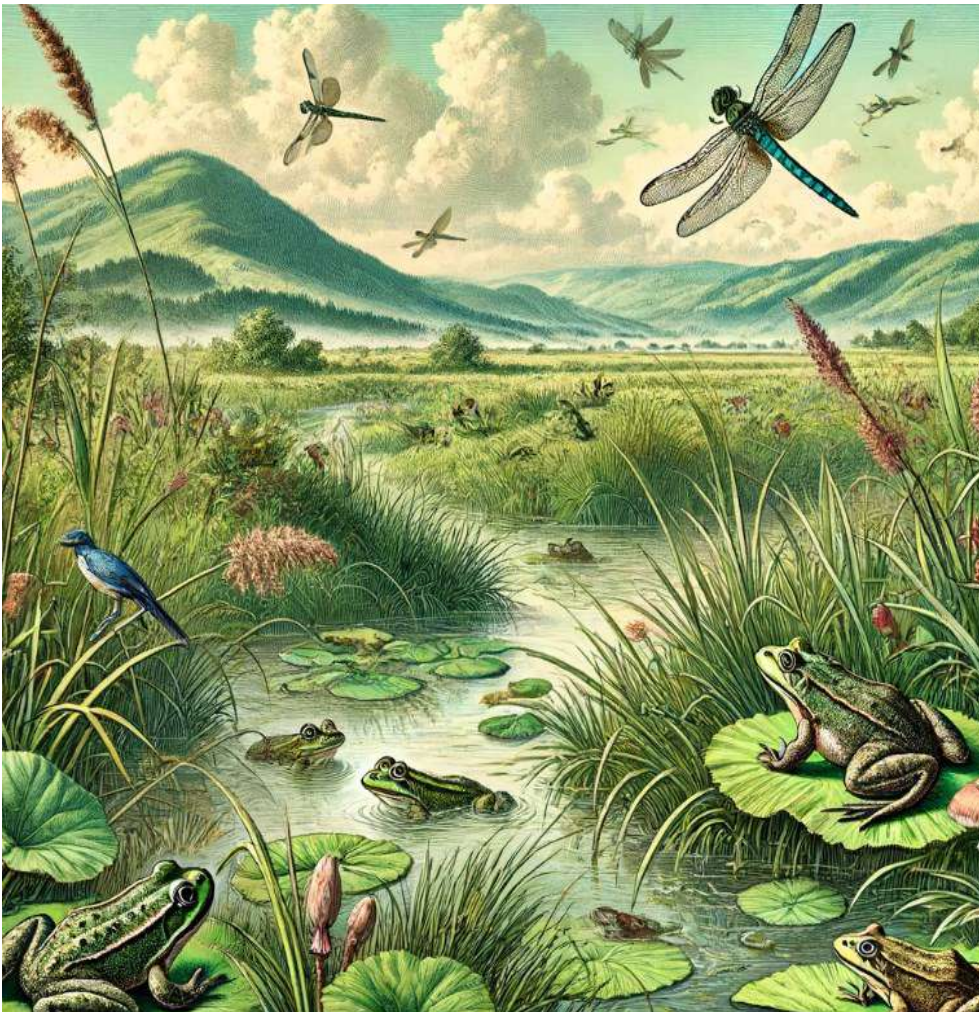
Nek večer pa so živali prisluhnille prav posebni legendi. Legendi o starodavnem zvitku, ki ima neverjetno moč. Njegova moč je bila tako mogočna, da je lahko uničila celotno Barje. Legenda pravi, da so zvitke pred več stoletji v barjansko

jamo iz Alp prinesli gozdni velikani, da bi pred njegovo močjo zaščitili njihov dom. Živali so sovo poslušale z velikimi ušesi, a nebo se je vedno bolj mračilo, zato so se živali počasi odpravile v svoje brloge, gnezda in rove. Komaj so zaspale, saj so še vedno razmišljale o legendi, ki jo je povedala sova.

Minilo je sedem mesecev in zbuja se je prvi jesenski dan. Živali so že pozabile na legendo. Kot po navadi so vstale, pojedle zajtrk in se odpravile igrat s prijatelji. Bil je prečudovit dan brez oblaka. Živali so se brezskrbno igrale na s soncem obsijanem polju. A ko je ura odbila dvanajst ... TRTRTRTRTRTRTR! Tla so se močno zatresla in živali so se zelo ustrašile. Hitro so stekle k sovi. Med potjo so nebo začeli prekrivati črni oblaki. Grmelo je, strele so bliskale, veter je pihal, tla so se tresla in to tako močno, da so se podirala drevesa. Sova jim je prišla naproti, saj je takoj vedela, kaj se dogaja. Zvitek je prišel v napačne roke. Živalim je rekla, naj ji sledijo do barjanske jame. Prestrašeno so ji sledile. Prečkale so močvirja in blato in skakale čez grmovja ter podrta drevesa. Ko so premočene do kosti, prišle do jame, jih je nekaj presenetilo. Zvitek so upravljali njihovi dobri prijatelji. Škratje. Živali niso razumele, zakaj bi njihovi zavezniki uporabljali skrivno moč zvitka. Ali so jim hoteli škodovati? Saj so vendarle njihovi prijatelji. Zakaj bi pravzaprav barjanski škratje, ki so živeli na tem območju in ga imeli radi, škodovali Barju? Vse je bilo ovito v veliko skrivnost. Živali so sklenile pri tej priči razčistiti, kaj se dogaja. Škratje so pojasnili, da niso vedeli, čemu je zvitek namenjen. Niso poznali njegove skrite moči. Prav tako kot živali so bili tudi oni presenečeni nad tem, kaj se je dogajalo, ko so se oni le igrali z zvitkom. Skupaj so sklenili, da morajo takoj prekiniti delovanje zvitka in

povrniti Barju tisto, kar je nekoč bilo.

Prosili so sovo za pomoč. Sova si je izpulila svoje pero, ga namočila v barjansko blato in brez besed začela pisati in pisati po zvitku. Pisala je čarobni jezik, ki ga nihče ni razumel le ona. S tem je uročila in zaustavila delovanje zvitka.

Črni oblaki so se oddaljili in tla so se prenehala tresti. Posijalo je nežno jesensko sonce, ki je razkrilo grozoto, ki se je zgodila na Barju. Vsi domovi živali so bili podrti in uničeni. Gnezda ptičkov so razpadla, brlogi so se podrli in mravljišča so se razsula. Živali so komaj zadrževale svoje solze.

Škratom je bilo zelo hudo, saj se niso zavedali, kaj so naredili. Želeli so se oddolžiti živalim, a niso vedeli kako. Sova je prišla do sijajne zamisli. Škratje bodo glavni pomočniki pri obnovi domov. In res. Delali so ure in ure, na novo po-

sadili drevesa, iz podrtih dreves obnavljali hišice, urejali okolico in trdno delali vse do mraka.

Zvečer so bili tako škratje kot živali presrečne. Njihovi domovi so bili lepši kot kadar koli prej. Vsi veseli so se skupaj odpravili k sovi, da jim pove »novo« starodavno legendo Ljubljanskega barja.

Kje, kako in zakaj

Maj Svete, 6. b

Nekoč je živela deklica po imenu Vesna, ki je od vsega najbolj oboževala zgodovino Ljubljanskega barja. Pri njej pa je bilo zanimivo to, da ji je oče izginil prav na Ljubljanskem barju. Prav zato jo je zanimalo le kje, kako in zakaj je izginil. Njena mama pa ni vedela nič več kot to, da je bil prav tako velik ljubitelj Ljubljanskega barja kot ona.

Ko je Vesna odrasla, je postala arheologinja in kot področje raziskovanja so ji dodelili prav Ljubljansko barje.

Ampak Vesna na Barju ni opravljala le svojega dela, očeta je iskala. Z nazivom arheologinje je lahko namreč dostopala do najbolj skritih kotičkov Ljubljanskega barja. In sploh ne boste verjeli, kaj vse je našla. Od rastlin vseh možnih barv in ogroženih bitij, ki jih je že od nekdaj želela videti.

Ko se je sprehajala, je naletela na svetleč predmet, ki je bil zakopan blizu visoke črne jelše, odpravila se je pogledat, kaj to je. Ko je skrivnostni predmet odkopala, ni mogla verjeti svojim očem. Bila je ura, podobna očetovi. Ker ni vedela, če ima prav, je uro obrnila in videla vgravirano očetovo ime. Od presenečenja je kar poskočila, saj ni mogla verjeti, da je našla nekaj očetovega. Odločila se je, da bo nadaljevala z iskanjem, ampak ne glede na njen trud, ni našla ničesar drugega.

Spet je začela opazovati najdeno uro in ugotovila, da ko je uro dobil, je bila čisto nova. Zato se je odločila, da bo raziskala, koliko časa je ura bila zakopana. S svojim znanjem arheologije je ugotovila, da je bila ura zakopana le 3 mesece, medtem ko je njen oče pogrešan že 20 let. Sklepala je, da lahko s pomočjo ure najde očeta, zato se je odpravila domov, da bi uro še enkrat podrobno preučila.

Ugotovila je, da se uro lahko odpre, a kar je pisalo znotraj ure, jo je še najbolj presenetilo. Bilo je sporočilo, naslovljeno prav nanjo. Pisalo je:

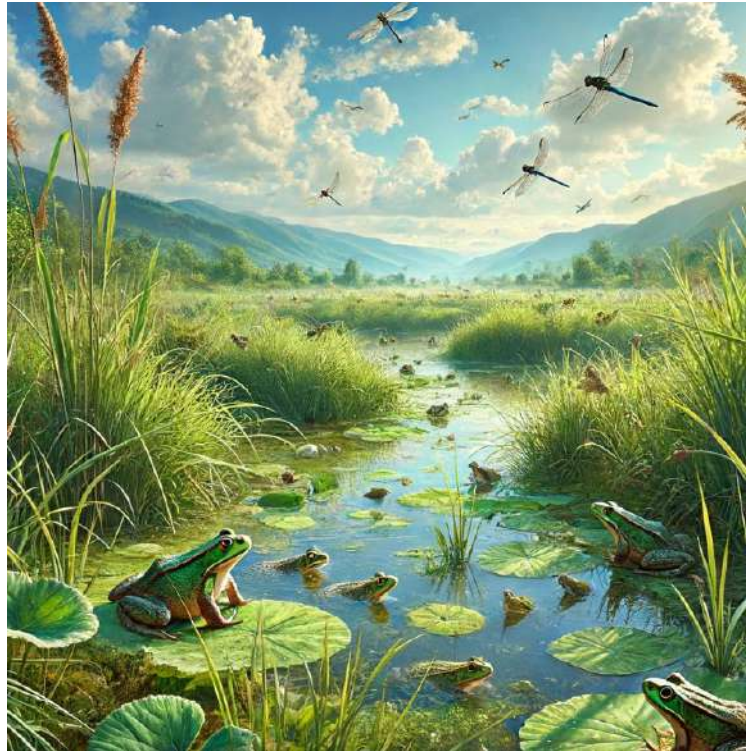
Draga Vesna,

če me želiš najti, moraš priti v najlepši kraj na Ljubljanskem barju.

Tvoj oče Marko.

Spraševala je ljudi, kateri kraj menijo, da je najlepši in ugotovila, da večina ljudi meni, da je to Dragomer. Zato se je tja tudi opravila. V Dragomerju sredi gozda je našla staro kočo, ampak kočica ni bila prazna. Potrkala je na vrata in iz kočice je izstopil bradat, zanemarjen in razcapan moški, ki se je takoj razveselil obiska. Vesno je hitro objel, ona pa ni razumela, zakaj to počne, a tisto, kar ji je povedal, jo je šokiralo. On je bil njen oče. Od veselja, ker je po vseh teh letih končno našla očeta, so se ji zasolzile oči. Vprašala ga je, zakaj je odšel, vendar odgovora ni mogla razumeti. Odvrnil ji je, da ko je izgubil službo, niso imeli več dovolj denarja, zato se je želel zaposliti v Osnovni šoli Log - Dragomer kot učitelj geografije. Zavrnilo so ga in ni imel več poguma priti domov praznih rok. »Želel sem se vrniti, vendar nisem mogel kar zapustiti tako lepega kraja, kot je Dragomer,« je dejal.

Vesna je na koncu oprostila očetu za njegovo nenavadno ravnanje, objela ga je in ga odpeljala domov. Tudi njena mama je bila presrečna, da ga vidi. In tako je Vesna rešila primer o izginotju njenega očeta in cela njena družina je bila končno spet skupaj.

Otroci so najlepše rože

Meni se zdi, da so otroci res lepe rože. Vendar mogoče ne vedno najlepše.

Otroci so lepe rože, ker so prijazni, skrbni, vljudni, zabavni ... Tako se mi zdi, ker tudi prinašajo veselje. Vedno se hočejo igrati. Velikokrat česa ne vejo in jim starejši pomagajo, ko jih za pomoč prosijo. So tudi smešni. Otroci niso lepe rože takrat, ko vpijejo, ko so nadležni ali ko kaj delaš in te pri tem motijo ... Včasih so otroci zelo naporni, včasih pa lahko predstavljajo razvedrilo. Ko so vsi še majhni, se ponavadi ne skregajo in so prijatelji. Če v besedo otroci štejemo samo majhne otroke, so večinoma lepe rože. Če pa sem štejemo tudi starejše, po navadi začnejo že uporabljati grde besede, se kregajo, ne ubogajo staršev ... Otroci so krasne rože takrat, ko pomagajo. Z besedami »otroci so najlepše rože« ne mislimo dobesedno, vendar metaforično, ker otroci

sploh rože niso. To rečemo, ker so rože večinoma časa lepe. Zraven rečemo še najlepše, da še bolj poudarimo lepoto, a to ni vezano z lepoto, temveč s tem, kako pomagajo, da so veseli, prijazni, zabavni ...

Zdi se mi, da je ta metafora lepa in na nek način resnična. Otroci so res (večinoma) najlepše rože.

Neja Glavina Klampfer, 7. a

Izdelki iz Likovne umetnosti

LUM - Eva Wolf, 6. razred—Žalost

LUM - Lucija Lenarčič, 6. razred- Žalost

LUM - Živa Černe, 6. razred—Jeza

LUM - Lucija Vidic, 7. razred—Radost

LUM - Julija Kozole, 7. razred—Veselje

LUM - Ajda Cuznar, 7. razred—Upanje

LUM - Bor Dulmin, 8. razred- Žalost

LUM - Eva Beranek, 8. razred—Veselje

LUM - Martin Stanovnik, 8. razred—Jeza

LUM - Tehniški dan -1

LUM - Tehniški dan -2

LUM - Tehniški dan -3

LUM - Tehniški dan -4

LUM - Tjaša Vidmar 8.r

LUM - Vid Kovač, 8.a grafika

LUM- Enej Slaviček, 8. razred—Jeza

MARICA

Marica je bila deklica, ki je živela v majhni vasi v osrčju Ljubljanskega barja. Rada se je potikala po travnikih, poslušala kvakanje žab in opazovala različne cvetlice. Bila je najradovednejša deklica v vasi in povsod je videla kaj zanimivega.

Nekega dne se je zbudila že navsezgodaj in se potihoma izmuznila iz vasi. Odšla je na bližnji travnik, kjer je pred dnevi videla kosca. Prerinila se je skozi grm in onemela od začudenja. Na travniku je sedel kosec! Deklica se mu je počasi približala in videla, da ima kosec zlomljeno perut. Previdno je vzela ptiča v naročje in nenadoma zagledala velik odtis škornja v blatu. Prestrašeno je pobegnila s ptičkom v rokah.

Doma je staršem povedala za pripetljaj. Mama je odšla na zeliščni vrt po različna zelišča, da bi iz njih pripravila zeliščni napoj za ptička, oče pa je koscu naredil lično gnezdo iz vejic. Takoj, ko je končal, je v kuhinjo prišla mama in vsa zelišča stresla v lonec. Dodala je vodo in med kuhanjem skrbno mešala. Nato je tekočino prelila v stekleničko in jo kapnila na ptičkovo perut, hčerka pa jo je vsa začudena opazovala.

Marica se je po kosilu odpravila raziskovat odtis v blatu. Na poti do travnika jo je spreletel čuden občutek in pretresena je opazovala podrti drevesa, ki so dan prej še stala. Še preden pa je prišla do grma, skozi katerega je ponavadi vstopala na travnik, je zaslišala mogočen glas, ki je rjovel in odmeval daleč naokrog. Marica je previdno pogledala skozi režo v listju in uzrla mogočnega moškega, ki je vpil na deklico iz sosednje vasi. Moški je deklici očital, da ne zna ujeti niti navadnega ptiča. Zatem je odšel do roba travnika, kjer so rasle močvirne logarice in jih na Maričino grozo začel teptati. To je videla tudi deklica, ki je začela jokati. Potem je moški zagrabil deklico za roko in jo odpeljal proč, za seboj pa je pustil še več odtisov v blatu. Marica je pohitela v vas, kjer jo je vsa zaskrbljena na pragu hiše čakala mama. To je Marico začudilo, ker njenih staršev navadno ni skrbelo za njo, saj so vedeli, da zna poskrbeti zase. Mama jo je hitro odpeljala v hišo, kjer je Marico zaskrbljen čakal oče. Povedal ji je, da se po Barju klati strašen divji lovec Barjon, ki ne prizanaša nikomur. Tedaj se je Marica zavedla, da je na travniku videla prav Barjona. Hitro je očetu povedala, kaj je videla med svojim potepom po Barju. Mama je medtem v prostor prinesla kosca in ob tem je Marico prešinila ideja. Zaupala jo je mami in očetu in se nato skupaj z očetom in koscem odpravila ven. Najprej je poiskala deklico iz sosednje vasi, ki ji je povedala, da jo je Barjon prisilil, da ustrelil kosca, ki pa ga na srečo ni ubila. Nenadoma se je iz grmovja prikazal sam Barjon in se pognal v očeta. Oče se je z njim zapletel v pretep in Maričin načrt je spodletel. Vse to se je dogajalo v bližini mlake in naenkrat je kosec v rokah Marice oživel in se z vso hitrostjo zaletel v divjega lovca, ki je trenutek zatem že čofotal v mlaki.

Le nekaj sekund zatem pa se je na prizorišču prikazal vaški policist ter odpeljal Barjona na policijsko postajo. Strašnega lovca niso videli nikoli več, Marica pa je za nagrado, ker je ujela Barjona, dobila terarij z dvema majhnima želvicama.

Avtor: Valentin Pokovec, 8. c, OŠ Log - Dragomer

Zaradi Urške sem kar nekaj noči prejkala

Dobro se spominjam tistega pomladnega večera. Znana mi je vsakega sapica, vsak piš, ki je zavel po Starem trgu. Zelo sem se veselila plesa, poskočne glasbe in dobre družbe. Seveda sem vedela, da se bo prikazala tudi ta Urška in vedela sem, da bo pogovor teklen o njej, vendar sem vseeno šla.

Dolgo sem se pripravljala, izbirala obleke in spenjala lase, samo, da bi me kdo opazil. Na ples sem prišla dokaj pozno, ko je mrak že prehajal v noč. Bilo je živahno in veselo. Večina meščanov se je vrtela na sredi trga, le stare gospe so posedale in širile sveže govorce. Sama sem le zmedeno stala ob prvi mizi, ki je bila prosta, in iskala soplesalca, ki me je povabil na ples prejšnjega dne. Dolgo sem z očmi iskala, a Iztoka nisem zagledala. Ko iskanje ni imelo več smisla, sem se sprehodila mimo lipe na sredi trga in opazovala plesalce in plesalke, ki so živahno poskakovali ob glasbi. Nato pa sem zagledala prijateljice, ki so se hihitale ob robu

plesišča. Pristopila sem in poskušala slediti pogovoru. Sprva nisem bila prepričana, o čem teče beseda, a kmalu sem zaslišala ime, ki mi še danes odzvanja v glavi: Urška. Pogledala sem v smer, kamor so dekleta obračala poglede. Poleg mize, za katero je sedela Urška, je klečal Iztok. Umaknila sem se od skupine deklet in se približala k Urškini mizi. Preden bi me Iztok opazil, sem se usedla za bližnjo mizo in prisluhnila pogovoru. Vedela sem, da jo želi povabiti na ples, a potihom sem si želela, da temu ne bi bilo tako. Pravzaprav pa se je zgodilo še huje, kot sem si predstavljala. Iztok je Urško zaprosil za roko. Ko je izrekel tiste besede, si nisem mogla pomagati, da ne bi osuplo vzdihnila. Urška se še ganila ni in mu je hladno povedala svoje mnenje, češ, da z navadnim čevljarjevim sinom ne misli plesati, kaj šele, da bi se z njim poročila. Iztok je v trenutku vstal. Videla sem njegov pordel obraz. Še opravičil se ji je. Mislim, da me je to najbolj prizadelo. Obrnila sem se, da bi si obrisala drobno solzo, ki mi je stekla po licu. A, ko sem prišla do velike lipe, sem se zgrudila na tla. Po glavi so se mi

podile misli, ki jih nikakor nisem mogla ukrotiti. Naslonila sem se na deblo mogočnega drevesa in pogledala predse. V daljavi sem zagledala Urškino postavo in kopico mož, ki se je zbirala okrog nje. Pomislila sem, da je bil Iztok tudi eden izmed njih. Spomnila sem se, s kakšno iskrico v očeh me je povabil na ples. Ta spomin je pretrgala Urška. Ko ga je zavrnila, sem začutila nekaj v njegovih besedah, kar sem občutila tedaj ob lipi. Strto srce. V tistem trenutku so se mi vlile solze po obrazu. Čez nekaj trenutkov pa sem si rekla, da nisem prišla na ples, da bi točila solze. Hitro sem vstala in si z rokavom obrisala lica. Naredila sem korak, a se je nekdo zaletel vame. Opoitekla sem se, a nisem padla. Zaneslo me je ravno dovolj, da sem videla Iztokov obraz. Klicala sem za njim, ta pa se ni ustavil. Že sem stegnila roko proti njegovi rami, ko se je zasukal in nemo obstal. Zmedeno sem pogledala v smer njegovega pogleda. Videla sem, da se je nek možakar priklonil Urški, ta pa je vstala. Obupani možje ob robu trga so ostrmeli. Pogledala sem Iztoka. Drobna kapljica potu mu je zdrsula po čelu. Ko sem se obrnila, sta skrivnostni

možakar in Urška že plesala. Množica se je umaknila. Nisem še videla takega plesa, bilo je, kot bi opazovala sliko v gibanju. Še godci so obstali.

Nato se je iztok zdrznil. Pogledal me je in se namrščil. V hipu se je zavrtel na petah in odkorakal dalje. Zaslišala sem vpitje in zopet pogledala v smer Urške ter njenega soplesalca. Ta se je ujezil in naenkrat so nebo preplavili črni oblaki. Obupano sem začela teči v smer, kamor je odšel Iztok, da bi ga spet videla. Spet so se mi vlile solze. Zaslišal se je grom. Strašno je bilo. Spet sem videla Urško, tudi ona je bila prestrašena. Nato sem nemirno sledila paru, ki je plesal kot divja nevihta, prav taka, kot se je razvnela na večernem nebu. Kmalu sem se ustavila ob Ljubljani. Spraševala sem se, kam sta izginila Urška in skrivnostni možak. Naenkrat pa sta priplesala mimo mene. Nista se ustavila. Oba sta izginila v deroči reki. Ljudje so prihiteli na breg Ljubljanice. Možje so sneli klobuke. Vsi so strmeli v reko, jaz pa sem obrnila pogled v množico. Končno sem videla Iztoka. Toda želela bi si, da ga ne bi. Zvijal se je na tleh, kričal in želel skočiti v reko za Urško. Komaj so ga zadržali. Ne vem, kaj se je zares godilo po tem, a vem le, da Urške nihče ni nikoli več videl. Tako tudi jaz nikoli več nisem videla Iztoka. Odpeljali so ga v neko drugo mesto, v Nemčijo. Po mestu se je govorilo, da je zblaznel in da so ga dali zapreti. Po svoje so imeli tudi prav, saj ljubezen je norost. Prevzetni Urški pa nikoli ne bom oprostila. Zardi nje sem izgubila svojo veliko ljubezen. Še sama bi lahko utonila v lastnih solzah.

41. Petkovškova likovna kolonija

Osnovna šola Ivana Cankarja na Vrhniki je v sredo, 24.4.2024 organizirala 41. Petkovškovo likovno kolonijo. Sodelovalo je 11 šol, iz vsake 4 učenci tretje triade, ki so izdelovali mozaik po vzoru Rimljanov na 1 m² veliko ploščo, razdeljeno na 4 enake dele. Učenke Nika Skubic, Julija Klobčar, Ajda Njivar in Lana Vidmar so z navdušenjem spoznavale osnove mozaične tehnike, mozaična orodja in materiale in zelo hitro postale mojstrice tehnike mozaika. S skupnimi močmi so ustvarile mozaik v krožno simetrični obliki

Haikuji učencev Osnovne šole Log—Dragomer

Jesen

Listje je padlo,
medvedje so zaspali,
polhi so ustali.

Zima

Ledeniki visijo,
snežna odeja na mrzlih tleh,
prijetno ob ogreju.

Pomlad

Sladek vonj rož,
ptice letijo visoko v nebo,
Novo življenje cveti.

Kamela hodi,
vse puščave prehodi,
se ne utruodi,

Kvas presnik je bil,
hi rad veliko je pil
ter fige delil.

Jutro sveže diha,
sonce na obzorju sije,
grmovje šumi.

